

Piekdiena, 2017. gada 17. februāris

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIENĪBĀ KURZEMEI

Pielikums

RADQŠĀ Kuldīga

„Porcelāns ar mani runā”

„Ēri mākslinieki savu izteiksmes veidu maiņa, bet manā dzīvē jau desmit gadu ir keramika, keramika, keramika. Tā ir tik ietilpīga, tik daudzveidīga!” saka keramiķe Sanita Abelte.

6. lpp. Meklējiet iekšlapās!

Par ieceri un koku izciršanu – sabiedriskā apspriešana. 4. lpp.

Kāpēc Edija dzīve aprāvās tik ātri. 3. lpp.

Skaidrītei Cihovskai – 80. 6. lpp.

Kā iemācīties sarunāties

Vairāk nekā 100 interesentu gan no Kuldīgas, gan tuvakajām pilsētām pulcēja psihoterapeites Diānas Zandes seminārs par komunikāciju – par to, kā ar bērniem, partneriem un kolēģiem sarunāties tā, lai viens otru dzirdētu. Bezmaksas nodarbību 15. februārī Kuldīgas bērnu un jauniešu centra telpās rīkoja biedrība *Debesmanna*, kuras dibinātāja ir kādreizējā kuldīdzniece Iveta Parravani. Seminārs fokusēts uz to, lai katrs labāk saprastu savas kļūdas un arī iespējas, uzlabotu saskarsmi ģimenē, arī ar kolēģiem, draugiem u.c., lai sarunas būtu sekmīgas un sniegtu prieku. Jolanta Hercenberga, Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Gatavojas Veselības nedēļai

Skrundas novads piedalīsies Latvijas veselības nedēļā. Tā sāksies maija beigās, bet organizatori (skolas, interešu klubi, NVO, sporta entuziasti u.c.) jau tagad tiek lūgti sazināties ar koordinatoriem e-pastā (Itsa@riga.lv), kā arī ar Skrundas novada pašvaldības pārstāvi šajā projektā Inesi Ivāni (ivane.inese@inbox.lv, tālr. 29427990). Starptautisko akciju rīko Latvijas Tautas sporta asociācija un Starptautiskā Sporta un kultūras asociācija, lai veidotu izpratni, cik nozīmīgas veselībai ir fiziskas nodarbes, cik dažādas tās var būt un ko darīt, lai tās kļūtu par ikdienu.

Prasa arī 3. grupas invalīdiem

Sabiedrības iniciatīvu portālā *Manabalss.lv* sākusies parakstu vākšana par to, lai arī 3. grupas invalīdiem būtu bezmaksas sabiedriskais transports. Saite uz iniciatīvu: <https://manabalss.lv/i/1155>. Ja tiks savākti 10 000 parakstu, ierosmi izskatīs likumdevējs.

Aicina izmantot zemi

Pašvaldība piedāvā apsaimniekojamu teritoriju zāles pļaušanai un zemes apstrādei Kuldīgā. Vietas un nosacījumus var redzēt www.kuldiga.lv. Iesniegumus gaida nekustamo īpašumu nodaļā Pilsētas laukumā 2, 1. stāvā, vai domes klientu centrā Baznīcas ielā 1. Var izmantot vietni www.latvija.lv.

ĪSZIŅAS

Brauks pa pagastiem

Skrundas novada dome aicina pagastu iedzīvotājus uz tikšanos ar deputātiem un speciālistiem, kā arī SIA *Skrundas komunālā saimniecība* pārstāvjiem: 22. februārī 17.00 Jaunmuižas pamatskolā, 6. martā 16.00 Lēnās, 17.00 Nīkrāces atpūtas centrā, 7. martā 15.00 Sieksātes bibliotēkā, 17.00 Rudbāržu kultūras namā, 16. martā 15.00 Ciecerē pie veikala *Inita*, 15.45 Kušaiņos pie trenāžieriem, 17.00 Plostniekos Skrundas pagastā, 21. martā 17.00 Raņķu pagasta pārvaldes pasākumu zālē. Jautājumus var uzdot jau iepriekš e-pastā: dome@skrunnda.lv.

Īvandnieki uz teātri

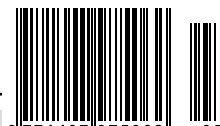
Īvandes iedzīvotāji aicināti 15. martā doties uz Liepājas teātra izrādi *Vecās dāmas vizīte*. Pieteikties līdz 24. februārim pagasta pārvaldē vai pa tālr. 63343117.

Sociālā dienesta uzdevumi

24. februārī no 10.00 līdz 12.00 Kuldīgas novada sociālajā dienestā (Dzirnavu ielā 9) uz semināru aicināti iedzīvotāji, nevalstisko organizāciju pārstāvji u.c., varēs uzzināt par dienesta uzdevumiem, informē vadītājas vietniece Anda Šlakorcina. Piedalīsies arī Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljona pārstāvis.

Pirmdien, 20. februārī:

- No skolēna par biznesmeni?
- Suitu maize Rīgā.
- SIA *Palleteries* un Korejas sadarbība.
- Pelčos dzīve aizvien aktīvāka.

REDZĒJUMS

Augstākā tiesa lemj par labu laikrakstam

Daiga Bitiniece,
tāl. 63350567,
daiga.bitiniece@
kurzemnieks.lv

Šonedēļ Augstākā tiesa (AT) atcēla Administratīvās rajona tiesas lēmumu, un tai būs tomēr jāpieņem izskatīšanai laikraksta *Bauskas Dzīve* prasība pret Iecavas novada domi. Rajona tiesnesis 17. oktobrī bija atteicies pieņemt pieteikumu par pašvaldības izdotu *Iecavas Ziņu* negodīgo konkurenci, mediju brīvības apdraudējumu un prasību atļūdināt zaudējumus.

„Likuma klusēšanas gadījumā jāievēro Satversmē nostiprinātie vispārējie tiesību principi, teikts AT lēmumā.”

Esmu jau vairākkārt rakstījusi par situāciju, kad pēc administratīvi teritoriālās reformas 2009. gadā gandrīz katrs novads sāka izdot savu informatīvo izdevumu, aizvien audzējot to vērienu, atvēlot tiem arvien vairāk budžeta naudas un iztaisojoties par žurnālistiem. Turklāt daļa šo pašvaldību izdevumu publicē arī reklāmu un sludinājumus, tā iejaucoties preses tirgū un traucējot mazajam izdevējdarbības biznesam paši savā pašvaldībā. AT arī norāda, ka publiskas personas par budžeta naudu izdotu izdevumu darbība likumos nav regulēta, tāpēc jāņem vērā Satversmē nostiprinātie vispārējie tiesību principi. Pašvaldības un citas publiskas personas drīkst šādus izdevumus izdot, taču

jāievēro trīs priekšnoteikumi, teikts AT lēmumā. Pirmais – tiem jāievēro Satversmes pamatvērtības, tostarp preses brīvības princips, kā arī demokrātiskas valsts, tiesiskuma un varas dalīšanas princips, kas prasa, lai mediji no citām valsts varām būtu neatkarīgi. Otrkārt, tos nedrīkst izmantot, lai vienpusīgi izceltu atsevišķas intereses, kādu grupu vai politisku spēku. Treškārt, šādu izdevumu darbība reklāmas tirgū nedrīkst būtiski ietekmēt privātos plašsaziņas līdzekļus tajā pašā teritorijā.

Diemžēl līdz šim dzirdīgas ausis vai demokrātiski domājošus deputātus Saeimā un ierēdņus Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā ne profesionālajām asociācijām, ne reģionālajiem medijiem nebija izdevies saņemt. Tieši otrādi. Kaimiņpilsētas mērs Aivars Lembergs pēdējā brīdī centās nobloķēt mediju pamatnostādnes, kas Kultūras ministrijas paspārnē izveidotajā mediju politikas nodaļā diskutējās ar visām iesaistītajām pusēm tapa vairāk nekā divus gadus. Un Saeima nupat savā balsojumā nostājās pret grozījumu Preses likumā, kas paredzēja noteikt, ka šie pašvaldību izdevumi nav plašsaziņas līdzekļi un nav kā tādi reģistrējami. Savukārt Saeimas valsts pārvaldes un pašvaldību komisijā iestrēdzis jautājums par šo izdevumu saturu, reklāmas nepublicēšanu, iznākšanas biežumu un citiem mediju pamatnostādņu principiem, kas ir būtiski neatkarīgo novadu laikrakstu pastāvēšanai.

Tāpēc AT administratīvo lietu departamenta lēmums, kas nav pārsūdzams, ir vērtējams kā sasniegums kontekstā ar iepriekš teikto un dod cerību, ka mēs tomēr vēl dzīvojam demokrātiskā valstī.

MANUPRĀT

Svarīga izvēle visai dzīvei

Ēnu dienā 15. februārī skolēni devās iepazīt viņus interesējošas profesijas. Domāju, ka tādus pasākumus vajadzētu biežāk. Ļoti daudzi vēl nezina, par ko grib kļūt, kur studēt, ko vēlas saņemt. Daži nespēj savas vēlmes, intereses un talantus izprast, daži sevi pārvērtē. Lēmums par studijām ir ļoti atbildīgs, jo, ja jaunietis turas pie savām izvēlēm un nemēdz pamest to, kas viņam nepatīk, tad nepieredzējušam grūti izšķirties, ko darīt visu mūžu. Jā, mums tiek lasītas lekcijas par augstskolu fakultātēm un karjeras izvēli, skolotāji un vecāki cenšas palīdzēt, tomēr es gribētu, lai iespēja sevi labāk izprast tiek piedāvāta individuāli. Esmu karjeras konsultantam stāstījis par sevi, tomēr varbūt ir kas tāds, par ko pati neiedomājos. Būtu noderīgi, ja kāds cilvēks kādu laiku sekotu manām ikdienas gaitām, iepazīstot un izprotot mani, un pēc tam izteiktu secinājumus par manu personību un īpašībām un palīdzētu izvēlēties profesiju. Bet es nezina, vai kas tāds iespējams. Lai sevi izzinātu, var izpildīt karjeras izvēles testus internetā, piemēram, vietnēs www.niid.lv un www.karjerastesti.prakse.lv.

Elīza Jansone (Jauno žurnālistu skola),
redakcija@kurzemnieks.lv, tālr. 63350567

LASĪTĀJS NEIZPRATNĒ

Kad dzīvnieks aiziet

Kurzemnieks vairāku kuldīdnieku vārdā saņēmis vēstuli, kurā lūgts noskaidrot, kā rīkoties, ja pilsētā zaudēts mājas mīlulis.

„Legālas dzīvnieku kapsētas mums nav, daudziem suņu un kaķu saimniekiem nav arī savas zemes, kur dzīvnieku apglabāt. Kā pareizi rīkoties? It īpaši, ja mīluļi augumā padevušies,” satraucas rakstītājs.

„Likumīgi arī privātīpašumā nemaz nedrīkst dzīvnieku apglabāt,” skaidro Kuldīgas dzīvnieku patversmes *Mīļās ķepiņas* saimniece Marita Līdaka. „Tas saistīts ar sanitārajām normām: vidē veidojas piesārņojums, kas ar grunts-

ūdeņiem nonāk dzeramajā ūdenī un augsnē, kurā, piemēram, stādāt burkānus.” Latvijā ir divas legālas dzīvnieku kapsētas: *Citi medību lauki* Babītes novadā (Rīgas–Liepājas šosejas 2. km) un Cēsīs. Kuldīgai tuvākais dzīvnieku līķu savācējs ir SIA *Reneta* Saldū. Ar to saimnieks var sazināties pats, bet var meklēt arī tos veterinārārstus, kuri drīkst dzīvnieku līķus īslaicīgi turēt savā praksē. *Mīļajām ķepiņām* ir līgums ar *Renetu*, darbinieki atbrauc pēc vajadzības un par maksu dzīvniekus savāc. Utilizēti tie tiek Lietuvā.

M.Līdaka pieļauj, ka pašvaldība varētu dzīvnieku kapsētu izveidot arī Kuldīgas apkārtnē,

tomēr izmaksas var būt pārāk augstas – vajadzīgs arī cilvēks, kas uzrauga. „Tad jau labāk tērēt naudu kārtīgiem pastaigu laukumiem, lai suņi nav jāstaidzina pa dubļu plančķām un grāvmalām. Arī urnas, kur izmest fekālijas, ir vajadzīgas.” Veterinārārste skaidro, ka vismaz 80% īpašnieku, kuru dzīvnieki tiek iemidzināti viņas praksēs vietā, līķus tur atstāj.

Domes vides speciāliste Dace Jansone apstiprināja, ka novadā legālas kapsētas nav, bet doma esot apspriešanas vērtā. Arī viņa uzskata, ka pašlaik pareizāk ir meklēt *Renetu*: tālr. 63846937, www.reneta.lv.

Inguna Spulenicie

Derīgs bija pirms diviem gadiem?

Kāds kuldīdnieks neapmierināts, ka veikalā nopircis cepumus, uz kuriem mājas pamanījies divus derīguma termiņus: viens, ko viņš redzējis veikalā, rāda februāra beigās, otrs – 2015. gadu.

„Pirku pie kases, kur tie bija grozā ar norādi, ka preces nocenotas. Garša bija slikta, tādēļ pētīju iepakojumu un atradu vēl vienu realizācijas termiņu. Vai tā var būt, ka ir divi? Vai ir likumīgi pārdot nocenotas preces, kurām

termiņš beidzies?” jautā kungs.

Pārtikas un veterinārā dienesta (PVD) Dienvidkurzemes pārvaldes Kuldīgas filiāles inspektore Ilze Prūse skaidro, ka divu derīguma termiņu nevar būt. Arī tad, ja prece nocenota, to nedrīkst tirgot vēlāk par norādīto datumu. „Šādos gadījumos pēc iespējas ātrāk ar pirkuma čekū un vislabāk arī ar nopirkto preci jānāk uz PVD un jāiesniedz sūdzība. Atrodamiem Kuldīgā, Pilsētas laukumā 2, 3. stāvā. Tur esmu otrdienās no

13.00 līdz 17.00 vai citās darbdienu nosauktajās dienās, pirms esmu aizbraukusi uz objektiem. Sūdzību var iesniegt anonīmi, var arī minēt vārdu – tas ir pēc vēlēšanās. Izskatīsim, ar kādām pavadzīmēm prece ienākusi veikalā, izpētīsim marķējumus un noskaidrosim, kādēļ ir divi termiņi. Produktiem, kas ātri bojājas, var būt norādīts derīgums pēc iesaiņošanas. Šajā situācijā kaut kas nav kārtībā,” skaidro I.Prūse.

Jolanta Hercenberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai skatāties TV konkursu *Supernova*, interesējaties par Latvijas mūziku atlasī *Eirovizijai*?

Miks, mācās Kuldīgas 2. vidusskolā:

– Mūziku klausos, bet par *Supernovu* neinteresējos. Lielo *Eirovizijas* konkursu paskatos. Latvieši pēdējos gados sevi nav īsti pierādījuši, tāpēc esmu zaudējis interesi. Manuprāt, piedalīties *Eirovizijā* ir diezgan svarīgi, jo tā Latvijas vārds izskan pasaulē, arī mūziķiem tā ir īpaša motivācija sevi pierādīt.

pasaulē, arī mūziķiem tā ir īpaša motivācija sevi pierādīt.

Kristīne, brīvmāksliniece:

– Kas ir *Eirovizija*, zinu, bet neko no tā visa neskatos. Jau pirms divu gadu man nav televizora. Tā ir lieka laika tērēšana, un pietiek jau ar citiem laika zagļiem. Informāciju smeļos internetā, tur arī paskatos kādu filmu, ziņas. Internetā var atrast visu, tikai jāspēj ar gribasspēku no virtuālās pasaules atkal iznirt.

Līga, mācās Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā:

– Neskatos, nav iznācis laiks. Svētdienas vakaros televīzijā skatos fantastikas filmas. Lielo *Eiroviziju* skatos un domāju, ka Latvijai tajā piedalīties ir svarīgi. Izvēlēties, kuri mūziķi tur brauks, atstāju citu ziņā. Mans viedoklis tik un tā neko nemainītu.

Līga, mācās Kuldīgas 2. vidusskolā:

– Neskatos ne *Supernovu*, ne *Eiroviziju* – tas mani nemaz neinteresē. Mūzika patīk, dažkārt pati uzdziedu dušā. Kad eju pa ielu, austiņās man skan Džastina Bībera dziesmas. Tās man ļoti patīk.

Kintija, mācās Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā:

– *Eiroviziju* esmu redzējusi tad, kad biju maziņa. Pēdējos gados neko nezina. Televīziju arī neskatos. Klausos populārākās melodijas, kas iepatikušās no dažādiem hitu topiem, piemēram, no EHR (Eiropas hitu radio – aut.).

Gunīta, strādā Valsts policijā:

– Esmu noskatījusies abas *Supernovas* atlases, un mani favorīti ir *My Radiant You*. Melodiska, patīkama dziesma. Svētdien būs pusfināls, kad par viņiem turēšu ikšķi. Ja iekļūs finālā, tad arī nobalsošu. Šogad pieteikušās interesantas un atšķirīgu stilu grupas – ir, no kā izvēlēties. Tas tomēr leņķums, ja latvieši lielajā konkursā spēj parādīt labu rezultātu.

Vija Zariņa
Lāsmas Reimanes foto

Edijs zaudēja cīņā ar saviem dēmoniem

No dzīves aizgājis jauns vīrietis. Pirmais jautājums šādos traģiskos gadījumos: „Kāpēc tā notika? Vai varēja būt citādi?” Un nākamais jautājums – ko no šādas nelaimes būs mācīties citiem. Jauniem cilvēkiem, ģimenēm, tiesībsargājošajām institūcijām, mediķiem – sabiedrībai kopumā.

Meklēšanā iesaistās daudzi

Pirmdien, 13. februārī, tika saņemta informācija, ka trijos no rīta Kurmāles pagastā, Kuldīgas–Aizputes šosejas malā pie *Enģeļkroga* pieturas, mežā iegājis un mājās nav atgriezies 28 gadus vecais kuldīdznieks Edijs Bušmanis.

Jauno vīrieti meklēja vecāki un radnieki, apkārtni izstaigāja arī Valsts policijas (VP) darbinieki un Robežsardzes kinologs ar suni, kā arī vietējais mednieku kolektīvs, taču Ediju atrast neizdevās. Otrdien meklēšana turpinājās. Ap 13.00 tajā iesaistījās 19 VP Kuldīgas iecirkņa policistu un ap 20 patruļpolicijas nodaļas darbinieku no Liepājas, kā arī 32 karavīri un zemessargi no Zemessardzes 45. nodrošinājuma bataljona (45.

NB). Kopā ar viņiem apkārtni pārmeklēja arī pusotra desmita brīvprātīgo.

Meklēšana beidzās ap trijiem pēcpusdienā, kad zemessargi E.Bušmani atrada, diemžēl – mirušu. Kā pastāstīja viens no meklētājiem, 45. NB štāba un apgādes rotas komandieris Jānis Vīcups, uz iespējamo jaunieša atrašanās vietu norādījis viņa nomestais apģērbs. Vispirms atrasta siltā virsjaka, pēc tam veste blakus koka stumbram, kur pazudušais, iespējams, gulējis, bet, kad uzīta cepure, vairs tālu nav bijis jāmeklē. Uz nelaimes vietu atvests E.Bušmaņa tēvs, kurš dēlu atpazinis, bet pēc tam zemessargi palīdzējuši mirušo iznest līdz ceļam.

Valsts policijai nav aizdomu, ka varētu būt noticis noziedzīgs nodarījums.

„Diemžēl pasaulē atkarību ārstēšanā pilnīgas rehabilitācijas gadījumu nav nemaz tik daudz.”

„Meklēšanā iesaistījās 19 Kuldīgas iecirkņa policistu un ap 20 patruļpolicijas nodaļas darbinieku no Liepājas, kā arī 32 karavīri un zemessargi. Apkārtni pārmeklēja arī pusotra desmita brīvprātīgo.”

„Mums viņš bija labs”

„Smaidīgs un izpalīdzīgs. Tāds viņš paliks atmiņā mums, klasesbiedriem,” saka Zane.

„Ar Ediju mācījāmies kopā no 2. klases. Katrs savu dzīves ceļu izvēlas pats un veido attiecības ar dažādiem cilvēkiem. Katrā gadījumā pret klasesbiedriem viņš izturējās draudzīgi, bija ļoti labsirdīgs, un tādu mēs viņu atcerēsimies.”

Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas (KMHZV) skolotāja Inna Zurbina, Edija klases audzinātāja: „Viņš bija kārtīgs, kluss, mierīgs, vienmēr smaidīgs un pieklājīgs. Kā jau puika īpaši mācīties negribēja, interesēja no visa kā pa

druskai. Arī pēc skolas beigšanas esmu viņu satikusi, izskatījās apmierināts ar dzīvi, tādēļ pēdējās dienās negatīvā informācija internetā mani pārsteidz. Pirmo nakti gulēt nevarēju, bija jādomā, ka droši vien puisis kaut kas neapmierināja dzīvē. Bet to varbūt varēja pamanīt tikai tuvākie cilvēki.”

„Sākumskolā viņš bija ļoti jauks, dzīvespriecīgs un vecāku mīlēts bērns.” „Sākumskolā viņš bija ļoti jauks, dzīvespriecīgs un vecāku mīlēts bērns,” saka KMHZV skolotāja Aina Tovstuļaka. Bet mēs neviens nezinām, kā notikumi sakrīt, kā kurā brīdī kas var atgadīties. Edijs bija jauks cilvēks, kuram, iespējams, kaut kas dzīvē samisējās.”

„Viņi bija divi”

„Jā, mīlēts, sirsnīgs, izpalīdzīgs viņš bija. Bet ik pa laikam parādījās otrs Edijs. Viņi bija divi. Viens, ko es zinu, un otrs tas, ko atradām mežā,” saka Edija tēvs Imants Bušmanis.

„Tas otrs parādījās, kad Edijam bija 18, 19 gadu. Kad sāka saieties ar *pareizajiem* puikām, mācīties vairs negribēja, arodskolu nepabeidza, sāka kaut ko lietot, kaut ko šņaukt. Tas nebija regulāri, tā bija kā izklaide. Ballītes, spēļu zāle. Paspēlēt, nospēlēt. Viņam patika būt līderim savā bariņā, tāpēc arī viss tā aizgāja. Es ar viņu cīnījies, runājām, runājām, runājām. Kādu laiku bija viss normāli, bet līdz nākamajai reizei...”

Pēdējo pusotru gadu Edijs dzīvojis Latvijā, pirms tam trīs gadus Islandē. „Mamma vienu gadu pie viņa aizlidoja, otru gadu apciemojām abi. Viss bija normāli. Bet kaut kas trešajā gadā vairs nebija kārtībā. Laikam radās konflikts ar draudzeni, droši vien bija salietojies narkotikas, jo taisījies pašnāvību. Izglāba, bet pāri kaklam palika rēta. Pēc tam atgriezās Latvijā,” stāsta Imants. Šeit Edija dzīvē atgriezušies vecie draugi.

MĒGINĀJUMI TIKT VAĻĀ NO ATKARĪBAS

Sācis strādāt kafejnīcā *Tilts* par pavāru palīgu, bet par darba kavēšanu atlaists. Skaidrā esot, pats apzinājies, ka jārisina atkarību problēma, deviņus mēnešus nodzīvojis rehabilitācijas centrā *Saules sala*, pārstājis smēķēt, nav lietojis telefonu, internetu. „Pievērsās Dievam, ticēja, bija dzīvespriecīgs. Tur bija suņi, kas viņam patika. Cilvēkiem savā

dullumā viņš varēja izdarīt pāri, bija agresīvs, bet pret dzīvniekiem ne.”

Tad Edijs esot paklausījis draugam un vasarā no rehabilitācijas centra iznācis. „Viņu pierunāja! Bija vasara, svētki, atkal *tusiņi*, kautiņš, krimināllietas. Dzērumā viņš bija ass, viņā bija agresija.”

Vasarā Edijs saticis meiteni, ar kuru bijuši kopā līdz traģiskajam notikumam. Bet deviņpadsmitgadīgās meitenes mammai neesot patikusi Edija ietekme. „Kādu dienu meitene man atsūtīja īsziņu, ka Edijs atsācis lietot amfetamīnu. Satiku viņu, teicu: „Brāl, kaut kas jādara.” Un septembra sākumā viņš brauca atpakaļ uz rehabilitācijas centru. Bet tur daudz kas bija mainījies – tas vairs nebija rehabilitācijas centrs, bet haskiju parks. Decembrī viņam nācās aiziet, Edijs bija cilvēkos vīlies,” stāsta tēvs. Tad esot strādājis pagaidu darbus, ar draudzeni noīrējuši dzīvokli, paņēmuši suni.

KAS NOTIKA PĒDĒJAS DIENĀS?

„Līdz pagājušajai trešdienai viss bija labi,” stāsta Imants. Bet tad Edija draudzene vakarā

atsūtīja īsziņu, ka, minot ticamu iemeslu, viņiem vajagot 800 eiro no tās naudas, ko viņi abi nolikuši pie Edija tēva, lai neiztērētu par niekiem. Piektdien vēl telefoniski sazinājušies, bet sestdien zvanījusi Edija draudzene un Imantam teikusi, ka grib no puīša iet prom. Tēvs aizbraucis un pēc dažiem

„Ediju pierunāja! Bija vasara, svētki, atkal *tusiņi*, kautiņš, krimināllietas. Dzērumā viņš bija ass, viņā bija agresija.”

dēla izteicieniem sapratis, ka kaut kas nav labi. Bijušas aizdomas par narkotikām. Aizvedis draudzeni pie viņas mammas, bet dēlam licis izgulēties. Jaunieši dienas laikā bija iztērējuši ap 400 eiro un īsti nav mācījuši paskaidrot, kur. Vēlāk noskaidrojies, ka tērēts vēl vairāk,

jo meitenes tēvs arī viņai kontā ieskaitījis divus simtus. „Meitene atzinās, ka abi lietojuši narkotikas jeb *vitamīnu*, kā viņa to sauca. Vakārā zvanīju dēlam, bet telefons bija izslēgts,” atceras Imants.

Ap 23.00 naktī Imantam zvanījusi Edija kaimiņš, kurš pastāstījis, ka puisis kāpņu telpā kliedz, lai palīdz, jo viņa draudzene iesēdināta mašīnā un aizvesta. Kaimiņš iedevis Edijam telefonu, viņi ar tēvu parunājuši. Puisis nomierinājies un iegājis gulēt. „Divos naktī man atkal bija zvans. No Edija brālēna Kristapa. Pastāstīja, ka bijis pie Edija un viņam viss

aizgājis šķērsām. Neadekvāti uzvedoties un runājot, tādēļ vedīšot uz uzņemšanas nodaļu.”

Tur Edijam esot veikta injekcija un pateikts, ka neko vairāk palīdzēt nevar, jo pret narkotikām neko nevarot iedot. Viņš esot jāved uz Liepāju, ko brālēns tūlīt darīja. Pa ceļam puisis vēl pa telefonu runājis ar tēvu, teicis, ka viņu ved uz mežu nogalināt. Puisim jau labu laiku šķitis, ka viņu izseko, novēro. 12. kilometrā no Kuldīgas viņš palūdzis, lai mašīnu pietur, jo grib uzpīpēt un pačurāt, bet iemucis mežā. Brālēns sazvanījis Imantu, kurš atbraucis, abi meklējuši Ediju līdz rītam. Tad ziņojuši policijai. Arī nākamajā dienā tēva un vairāk nekā desmit Edija draugu meklējumi mežā bijuši nesekmīgi.

„NEVIENU NEVAINOJU”

Atvadoties Imants saka: „Nevienu nevainoju. Nav vainīgo, bet man šķiet, ka pēdējā iespēja Ediju glābt bija uzņemšanas nodaļā, kur nevajadzēja viņu palaist ar divdesmitgadīgu jaunieci, kuram mašīnā vēl bija divas sievietes un bērns, lai neadekvātu cilvēku nogādā līdz Liepājai.

Un stāstu es to tādēļ, lai tie, kuri it kā pa jokam niekojas ar narkotikām, redz, kur tas var novest. Ja kaut vai vienam tas liks aizdomāties un savā neprātībā apstāties, arī tad šis stāsts nebūs veltīgi izstāstīts.”

Nevar pārtaisīt cilvēka domāšanu

„Varu vienīgi izteikt līdzjutību ģimenei, bet taisnoties par kaut ko neizdarītu nav iemesla,” saka biedrības *Saules sala* vadītāja Naira Škone.

„Nesam dievi, kas varētu pilnībā pārtaisīt cilvēka domāšanu, bet Edijs saņēma visu, ko vien spējam iedot. Tie deviņi mēneši, ko viņš pavadīja centrā, šķita cerīgi, jo likās – puisim ir stingra motivācija atbrīvoties no atkarības. Bet Edijam kā pieaugušam cilvēkam bija arī izvēles brīvība, un acīmredzot kāds faktors viņa izvēli aizveda atpakaļ pie narkotikām. Diemžēl visā pasaulē atkarību ārstēšanā pilnīgas rehabilitācijas gadījumu nav nemaz tik daudz.”

Tuvinieki var vērsties slimnīcā

Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā apstiprināja, ka 13. februārī 2.18 naktī pēc palīdzības vērsies Edijs Bušmanis.

Kuldīgas slimnīcas kontrolārsts Āris Pētersons *Kurzemniekam* sacīja, ka šobrīd sīkāk konkrēto situāciju nevarot komentēt. „Publiski šādu sensitīvu jautājumu nevajadzētu aprakstīt, bet, ja tuviniekiem ir radušās šaubas par palīdzības sniegšanu, tad jāvērsas slimnīcā, lai tiek izskatīti notikušā apstākļi,” saka A.Pētersons.

Jolanta Hercenberga
Juris Lipsnis

Gaida sabiedrības viedokli

Līdz 27. februārim iedzīvotāji var iepazīt ieceri, kā Kuldīgā tiks labiekārtota Mārtiņsalas pludmale, būvēts skatu tornis un trošu ceļš, veidotas pastaigu takas pie Ventas, kā arī iesaistīties publiskajā apspriešanā par koku ciršanu saistībā ar šo projektu.

Kurzemnieks jau rakstīja, ka pašvaldība iesniegusi pieteikumu Eiropas Reģionālās attīstības fondā (ERAF). Projekts saucas *Antropogēnās slodzes samazināšana dabas liegumā „Ventas ieleja”*, veidojot kvalitatīvu tūrisma un dabas izziņas infrastruktūras tīklu, tā izmaksas ir 588 235 eiro. Plānotais ERAF finansējums ir pusmiljons, pašvaldības – ap 70 000 eiro, valsts dotācija – 17 647 eiro. Apstiprināšanas gadījumā dome vispirms ņems aizņēmumu Valsts kasē.

Pastaigu takām projektu izstrādājusi SIA *SNB projekti*, skatu tornim un trošu ceļam pāri Ventai – uzņēmumi *Maaja* un *Ežu tornis*, savukārt Mārtiņsalas peldvietas iekārtojumu – ainavu arhitekta Aiga Tetere.

Ventas krastā vecpilsētas pusē būs divas takas. Viena (1127 m) plānota no Pils ielas 8 līdz Rūpniecības un Vienības ielas noejai pie upes. Tās sākumā paredzēts skatu laukums. Otra (1232 m) iecerēta tālāk līdz jaunajam tiltam, arī tur būs skatu laukums. Pārventas parkā paredzēts 24 m augsts skatu tornis ar trošu ceļu pāri Ventai. Plānots izcirst 39 kokus; lai celtu skatu torni, jānocērt 11 koku. Par to izsludināta sabiedriskā apspriešana. Paplašināt Mārtiņsalas atpūtas vietu plānots jau pirms projekta apstiprinājuma, lai līdz peldsezonai darbu pabeigtu. Pārējās ieceres tiks īstenotas tikai pēc naudas saņemšanas aprīlī.

Inguna Spuleniece
Vizualizācija no Kuldīgas novada domes arhīva

Kuldīgas jaunais skatu tornis veidots saskaņā ar reljefu – tas it kā izaug no uzkalna. Torni un trošu ceļu pāri Ventai projektēja SIA *Maaja* un *Ežu tornis*.

Biedrībām vairāk skaistu sapņu!

Biedrību konferencē Kuldīgā Dienvidlatgales NVO atbalsta centra koordinators Oskars Zuģickis stāsta, kādi projekti realizēti Latgalē.

Stādīti koki, ierakstīta dziesma, organizēta dažādu tautību sadziedāšanās, izziņāta kultūra un vēsture, iegādāti tērpi – kopā teju 100 ieceru pērn īstenots pilsoniskās sabiedrības iniciatīvai, starpkultūru dialogam un mazākumtautību atbalstam.

Kultūras ministrijas (KM) nevalstisko organizāciju (NVO) atbalsta programmas izvērtēšanā Kuldīgā uz paveikto atskatījās un par darāmo diskutēja ap 200 šī sektora pārstāvju. Katrā reģionā projekti realizēti par 24 000 eiro. Par to sīkāk stāstīja Kurzemes un Dienvidlatgales NVO atbalsta centra, Zemgales NVO centra, Latvijas Pilsoniskās alianses un Valmieras novada fonda vadītāji.

Kurzemes NVO atbalsta centra priekšsēde Inese Siliņa informēja,

ka Kurzemē ir gandrīz 3000 biedrību. Pērn iesniegts 41 projekts par 76 000 eiro, KM finansējumu saņēmuši 15. Maksimālā summa bijusi 3000 eiro, bet daudzi atbalstīti tikai daļēji, jo atsevišķu izdevumu lietderību vērtētāji atzinuši kā zemu. „Ļoti gribētos, lai kurzemnieki būtu radošāki idejās. Pērn vairāk izdarīti praktiski darbi, pieliekot klāt nelielu odziņu, ko prasa finansētājs. Bet maz bija jūtama vēlme realizēt skaistu sapni un gatavība kaut ko ieguldīt brīvprātīgi. Ceru, ka šī gada projektos to ieraudzīsim,” saka I.Siliņa.

Kurzemē kā viens no veiksmīgākajiem minēts biedrības *Padure* projekts *Es daru, es radu, es esmu Latvija* – vienīgais no Kuldīgas novada iesniegtais. „Tas bija vērst uz Latvijas simtgadi,”

stāsta biedrības vadītāja Vīgra Leismane. „Man šķiet svarīgi bērnos un jauniešos veidot tādu attieksmi, lai nākotnē Latvijā būtu cilvēki, kuriem patīk te dzīvot, kuri mīl šo zemi. Pētījām valstiskuma ceļus, darbojamies radoši un izdevām savu radošo darbu žurnālu. Nu esam iesnieguši jaunu projektu, lai iesāktu turpinātu.”

Sogad iesniegšana jau beigusies. Kurzemē saņemti 64 projekti, tostarp no Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novada, un rezultāti būs zināmi 27. februārī.

Konferencē arī tika diskutēts par sabiedrības integrācijas plānu 2019.–2025. gadam, radītas idejas jauniem projektiem programmās *Pilsoniskās iniciatīvas LV100* un *Starpkultūru dialogs*.

Jolanta Hercenberga
Lāsma Reimanes foto

Kartogrāfiskais un vizuālais materiāls apskatāms Kuldīgas novada pašvaldībā, Baznīcas ielā 1.

Lasītājiem – vērtīgas datu bāzes

Kādas datu bāzes var lietot lasītāji, Kuldīgas bibliotēkā stāsta Kultūras informācijas sistēmu centra projektu speciāliste Agrita Sagalajeva.

„Mēs sadarbojamies ar 20 datubāzēm – trim latviešu, trim krievu un pārējām angļu valodā – un padarām tās pieejamas bibliotēkās,” seminārā Kuldīgā sacīja Kultūras informācijas sistēmu centra pārstāve Agrita Sagalajeva.

Par pieeju šiem resursiem maksā bibliotēkas, bet par datu bāzēm latviešu valodā www.letonika.lv, www.news.lv un www.leta.lv – valsts. Lasītāji tās var izmantot bez maksas.

Seminārā bibliotekāres iepazīstina jauno elektronisko grāmatu datu bāzi www.ebsco.com. Tā ir universāla pilnu tekstu datu bāze. Šai tāpat kā vietnēm www.britannica.co.uk un www.letonika.lv iespējama attālinātā pieeja. Tas nozīmē, ka reģistrēts bibliotēkas

lietotājs var tajās ieiet no mājas datora.

A.Sagalajeva iedrošina grāmatu mīļotājus izmantot arī angļiskās datu bāzes: „Tās izveidotas īpaši bibliotēkām, un tajās ir ne tikai grāmatas juridiskajās un sociālajās zinātnēs, menedžmentā un citās nozarēs, bet arī daiļliteratūra, pavārgrāmatas, veselīga dzīvesveida, suņu dresūras izdevumi un daudzi citi temati. Šīs grāmatas uzrakstītas nevis zinātniskā, bet gan vienkāršā valodā. Tur jebkurš atradīs sev interesējošo.”

Pie datu bāzēm var piekļūt Kuldīgas bibliotēkā. Lai lietotu datu bāzes, kurām var piekļūt arī no mājas datora, jāreģistrējas kā lasītājam galvenajā bibliotēkā un jāsaņem pieejas kods.

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

Novadnieks

Savdabīgs grafīķis un gleznotājs Kārlis Eglītis.

6. lpp.

Notikumi

Divām upēm divi kalendāri.

3. lpp.

Personība

Arhitekte Ilona Vaivade grib ko paliekošu paveikt arī Kuldīgā.

4.-5. lpp.

„Porcelāns ar mani runā”

„Citi mākslinieki savu izteiksmes veidu maina, bet manā dzīvē jau desmit gadu ir keramika, keramika, keramika. Tā ir tik ietilpīga, tik daudzveidīga!” saka keramiķe Sanita Ābelīte.

Keramiķes Sanitas Ābelītes smalkie porcelāna trauki.

„Iepazīšanās ar porcelānu notiek nemitīgi: tas runā ar mani, es ar porcelānu. Tas visu laiku sevi atklāj no jauna. To veicina arī darbības nepārtrauktība.”

Sanita dzimusi Kuldīgā gandrīz vienā laikā ar mākslas skolu – 1978. gada rudenī, un viņas pirmā skolotāja Danute Sīle iedvesmojusi keramiku izvēlēties kā dzīves ceļu. Tagad māksliniece ir atpakaļ Kuldīgā.

„Keramikā ir ļoti daudz no amatniecības. Gan Mākslas akadēmijā, gan Liepājas mākslas vidusskolā esmu apguvu-

si daudzas tehnikas, dedzinājumu veidus. To visu ikdienā lietoju, un variācijas ir neizsmeļamas.”

Reizē ar izstādes atklāšanu vājamā rātsnamā sāksies nodarbību cikls: „Tās būs četras nodarbības – porcelāna mēnesis. Lāvos Janas Bergmanes (Kuldīgas kultūras centra producentes – aut.) aicinājumam. Pati noteikti tam nesadūšotos, jo esmu intraverta. Darbs vienatnē darbnīcā ir pilnīgi atšķirīgs.”

Iveta Grīniņa, Sanitas Ābelītes arhīva foto

Šodien 17.30 Kuldīgas vecajā rātsnamā tiek atklāta Sanitas Ābelītes porcelāna izstāde.

Savu gaitu pa Latvijas muzejiem un izstāžu zālēm tā sākusi Marka Rotko centrā Daugavpilī, pēc tam bijusi Rīgā, Alsungā, Grobiņā un citviet.

„Deju uzvedums ir milzu atbildība”

Tā par Latvijas simtgadei veltīto deju lieluzvedumu *Abas malas* atzīst bijušais kuldīdznieks, režisors Juris Jonelis, nenoliedzot, ka vairāku gadu darbs dod arī milzu enerģiju un iesviež azartā.

J. Jonelis iestudējis izrādes arī vairākos Latvijas teātros.

KAD SIMTGADES MĪSIES

„Daudzi jauc, bet mūsu uzvedums netiks rādīts Dziesmu svētkos. To skatītāji redzēs 2018. gada 18. novembrī arēnā *Rīga*. Esam iecerējuši, ka pulksten 18.18 visi kopā varētu skatīt vēl arī 18 sekundes,” nosmejas Juris.

Šāds iestudējums Latvijā veidots pirmo reizi. „Forma nav pieredzēta – gribam deju uzvedumu apvienot ar kaut ko līdzīgu olimpisko spēļu atklāšanas ceremonijai. Skaidrs, ka stāstīsim par Latvijas simtgadi. Tas nav viegli. Nolikums paredz, ka obligāti jābūt tautas dejām, modernajām, jāparādās sporta dejām, ieteicamas arī ielu dejas un vēl balets. Uz skatuves stāstu izdejos 40 profesionāļu pamatrupa. Pārējo darīs dažādu žanru amatieri, kopā 400–500 dejotāju. Būs brīži, kad visi dejos kopā, bet netrūks arī individuālu priekšnesumu.”

Uzvedums ir Kultūras minis-

„Ar režisoru Robertu Rubīnu jau esam sadarbojušies. Darbs notiek ar patīkamu dziļumu. Katrai Latvijas desmitgadei aiziet pat sešas stundas, lai atrastu vienu vai divus piemērotos skaņdarbus.”

trijas pasūtījums par valsts naudu. „Jo dziļāk rokam, jo vairāk saprotam, ka naudu vajadzēs vēl. Jāatrod balanss, lai viss nekļūtu pārāk izšķērdīgi.”

SENČU ASIŅU VĒRTĪBA

Uzveduma galvenā varone ir meitene, kurai 18. novembrī aprit 18 gadu un kura vēlas pilngadību svinēt citādāk. Viņa dodas ceļojumā, un notiek kas mistisks – viņa tiek iesviesta pagātnē, ir spiesta iziet tai cauri, kaut ko iemācoties un paņemot līdzi jaunajā simtgadē. Finālā varonei jānokļūst līdz sapratnei par senču asiņu vērtību un sevis saglabāšanas spēju. Uzvedumu caurvij Daugavas mistiskais tēls. „Daugava plūdis ne tikai projekcijās uz grīdas. Arī dejotāji būs upe. Vēl taps videofilma un projekcijas, ko taisīs animatori,” skaidro J. Jonelis.

„Meitenes lomas tēlotāju vēl nezinām. Tai jābūt dejotājai, kas māc visus žanrus. Protams, izvēlēsimies konkursā, bet ne gluži publiskajā iepirkumā – ir skaidrs, kur viņu meklēt.”

LAI SAPRASTU KATRS

Jau startējot konkursā uz lieluzveduma režiju, radošajā komandā bijuši komponisti, horeogrāfi, dramaturgi, kā konsultanti arī Orests Silabriedis no Latvijas Radio un vēsturnieks, literāts Raimonds Briedis. Ar stāstu, scenogrāfiju, mūziku, projekcijām un horeogrāfiju strādāts jau gadu. Svarīgi, lai uzvedumu viegli uztver gan cilvēks, kurš piedzīvojis dažādus Latvijas vēstures līkločus, gan jaunieši bez lielas zināšanu bagāžas: „To laika posmu, kurā cilvēki tika izsūtīti, nolēmām atspoguļot nevis Latvijā, kur plaukst kolhozi un tiek būvēts Ķeguma HES, bet gan Sibīrijas bērzu birzī, kur apkārt čukstus runā uz tāsīm rakstītās vēstules. Strādājam detalizēti, lai nav tikai priekšstati, bet maksimāli izzinām kopainu, lai to saprastu visi.” Jautāts, cik no vēstures zina pats, Juris atbild: „Man kā režisoram viss šķiet interesanti. Arī izrādi iestudējot, jāpārzina konteksts.”

Inguna Spuleniece
Aivara Vētrāja foto

Kuldīgas novadnieks, režisors Juris Jonelis par Latvijas simtgades deju uzveduma *Abas malas* radošo grupu: „Ieceres ir grandiozas, atbildība liela, bet mēs zinām, ko gribam. Atlicis tikai darīt.”

Kas cilvēkus Latvijā dara laimīgus?

„Cilvēki bieži uzskata, ka viņiem vajadzētu būt laimīgākiem,” secina bijusi kuldīdzniece, sociālantropoloģe Ieva Dzelme-Romanovska, kura Rīgas Stradiņa universitātes (RSU) maģistra darbam bija izvēlējusies tik subjektīvu pētījumu objektu kā laime un meklējusi latviešu laimes formulu.

Nesen viņa kļuvusi par māmiņu mazajai Paulīnai un piedzīvo rūpes un prieku vienlaikus. Par savu laimes izjūtu Ieva atklāj: „To katrā dzīves posmā izraisījuši citi faktori. Laimīga esmu bijusi, piemēram, kad izdevies paveikt ko sarežģītu, kad esmu guvusi profesionālus panākumus un juties novērtēta. Laimes izjūtu radījuši koši ceļojumi. Bet pēdējā laikā uzmanība koncentrējusies uz ģimeni, tāpēc vislaimīgākā esmu, kad vīrs un meita ir veseli un priecīgi, kad ikdienas gaitas vedas bez aizķeršanās, kad gaiši spīd saule un kad veseli, apmierināti un smaidīgi ir mani un vīra vecāki.”

NEOFICIĀLA KULDĪGAS VĒSTNESE

Ieva savulaik aizbraukusi studēt uz Rīgu un palikusi tur, taču sirdī aizvien ir īsta kurzemniece. Viņa esot kā Kuldīgas neoficiālā vēstnese. Draugi zina: ja paredzēts doties uz šo pilsētu, noteikti jājautā tieši Ievai, jo viņa vienmēr ar aizrautību ieteiks, kā citādi izbaudīt šejienes jaukumus.

Sociālantropoloģe, Austrumeiropas politikas pētījumu centra sabiedrisko attiecību speciāliste un sirdī kuldīdzniece Ieva Dzelme-Romanovska.

AR SKATU UZ SABIEDRĪBU

Vidusskolas laikā Ieva strādājusi Kuldīgas televīzijā, arī *Kurzemniekā*. Tas paticis, tāpēc likumsakarīga bijusi izvēle Latvijas Universitātē studēt komunikācijas zinātnei: žurnālistiku, reklāmu un sabiedriskās attiecības. „Ilgi strādāju Latvijas televīzijā, veidojot dažādus raidījumus. Ar TV kolēģiem laiku pa laikam sagatavojam kādu tematisku filmu, bet lielākoties esmu sabiedrisko attiecību speciāliste Austrumeiropas politikas pētījumu centrā. Ar kolēģi arī nodibinājām savu komunikācijas aģentūru *DL Communications*. Stradiņa universitātē absolvēju sociālās antropoloģijas maģistra

programmu, un beigās tapa mans pētījums par laimi Latvijā.”

KĀPĒC ANTROPOLOĢIJA?

„Kad bija pagājis kāds laiks kopš Latvijas Universitātes, izlēmumu atkal papildināt zināšanas un izvēlējos jomu, kas labi saskan ar pirmo izglītību, tomēr man ir kas jauns un arī Latvijā vēl ne tik populārs, taču ar potenciālu tapt aktuālam. Sociālā antropoloģija šķita interesanta arī redzesloka paplašināšanai. Tā palīdz izprast cilvēka rīcības motīvus un atbrīvoties no aizspriedumiem par citādo.

Studijas nūdien bija interesantas, kaut arī grūtas. Ne velti šo programmu absolvē ļoti maz

Pētījumā atklājās, ka Latvijā cilvēki laimi jūt:

- dodot kaut ko citiem;
- esot kopā ar sev tuvajiem;
- sajūtoties īpašiem;
- tad, ja savu laimi var izrādīt publiski;
- iekļaujoties sabiedrības kārtībā;
- izraujoties no ikdienas;
- piedzīvojot uzvaras;
- kaut gan mēdz teikt, ka par naudu laimi nenopirksi, arī finansiālais aspekts jeb iespēja dzīvot atbilstoši sabiedrībā pieņemtajam dzīves līmeņa standartam ir ļoti svarīga.

studentu. Maģistra darba vadītājs pēc tā veiksmīgas aizstāvēšanas mani apsveica ar iekļūšanu ekskluzīvajā RSU antropologu klubā. Savukārt pētījuma temats – laime – šķita Latvijas sabiedrībā spēcīgi aktualizēts, tāpēc vēlējās pašķetināt, kad un kā tad to īsti piedzīvojam.

Antropoloģiskie pētījumi ar to ir īpaši, ka ļauj it kā pašsaprotami ieraudzīt citā gaismā, izprotot, kāpēc jūtam vai darām tā un ne citādi un kā tas atšķiras no cilvēku motīviem un rīcības citās kultūrās. Bija arī būtiski, lai temats pašai šķistu patīkams, jo pētniecība, kā zināms, ir gana ilgs process.”

VAI SVARĪGI?

Ievas maģistra darba nosaukums bija *Laid mums tur laimē diet...* – frāze no Latvijas himnas. „Pētījums balstīts dziļās atkārtotās intervijās, kā arī laimes dienasgrāmatās, kurās cilvēki noteiktu laiku dalījās laimes brīžos. Veicu arī mediju kontentanalīzi (satura analīzi – aut.). Izmantoju daudzu citu autoru pētījumus par šo tematiku visdažādākajās valstīs. Izrādās, ka Latvijā cilvēkiem būt laimīgiem šķiet ļoti svarīgi. Šķietamo nepieciešamību stimulē publiskajā telpā nepārtraukti aktualizētā laimes tematika. Līdz ar to daudzi uzskata, ka viņiem vajadzētu būt laimīgākiem. Ir pat tik traki, ka par nejušanos gana laimīgiem cilvēki jūtas vainīgi.

Varētu domāt – kas gan tur īpaši? Gan jau laimi visur izraisa apmēram vieni un tie paši faktori. Taču sociālā antropoloģija māca, ka cilvēku izvēles un jūtas katrā kultūrā balstās citos standartos un principos. Līdzīgi ir ar laimi. Pie mums jau no bērnības māca sacensties un uzvarēt, bet ir tādas sabiedrības, kur tas netiek vērtēts kā slavējams tikums un līdz ar to nesniedz gandarījumu. Ja zinām, kādas ir katras sabiedrības paražas un vērtības, labāk saprotam, kā ar tās pārstāvjiem sarunāties un nepazust tulkojumā. Globālajā laikmetā tas ir būtiski.”

Iveta Grīniņa
Ievas Dzelmes-Romanovskas arhīva foto

Divām upēm divi kalendāri

Kuldīgas fotoklubs *Divas upes* gada nogalē izdevis prezentācijas kalendārus, kas brīvā tirdzniecībā nav nopērkami.

Kluba vadītājs Artis Gustovskis skaidro, ka tas ir pagājušā gada darba rezumējums un iespēja paveikto parādīt draugiem: „Tas domāts tikai mums pašiem – pilnīgi nekomerciāls mākslas projekts. Kalendārus izveidojam, lai ir, ko dāvināt, kad viesojamies pie citiem klubiem.”

Ideja radusies pēc kuldīdznieku portretu izstādes, kad vienkopus bija redzams visu biedru veikums. Tas šķitis vērts, lai to apkopotu un parādītu arī ārpus Kuldīgas. „Katram sevi cenošam klubam ir savs kalendārs. Par to esam domājuši katru gadu, šogad beidzot nolēmām īstenot. Galvenais noteikums – attēlā jābūt vai nu kuldīdzniekam, vai Kuldīgas videi. Daļa mūsu fotogrāfu strādā tikai vai pārsvarā melnbaltajā tehnikā, piemēram, Jānis Mertens, Indars Vētrājs un citi. Pārējie iedeva krāsainas fotogrāfijas, un pavisam bija 24 autori. Ilgi domājām, kā apvienot, kamēr nolēmām izdot atsevišķi – kā divus kalendārus. Melnbaltajā izdevās savākt sulīgus attēlus, kuros ir gan arhitektūra, gan Kuldīgai raksturīgie šķūnīši un citas pilsētai glaimojošas vai neglaimojošas, tomēr dokumentālas fotogrāfijas,” saka A. Gustovskis. Uzaicināti bija visi: kuri vēlējās un darbus iesniedza laikā, tie arī kalendārā iekļuva.

Jautāts, vai šīs fotogrāfijas varēs redzēt kādā interneta vietnē, A. Gustovskis atzina, ka par to pagaidām neesot domāts.

Vita Purviņa. Janvāris (krāsainajā kalendārā).

Ineta Bukovska. Aprīlis (melnbaltajā kalendārā).

Janvāris (melnbaltajā kalendārā) ar Indara Vētrāja fotogrāfiju.

Top mūsdienīgā garīguma centrs

Kuldīgā, Mālu ielā 22, pilnā sparā top mākslinieku Ievas Vītolas-Lindkvistas un Oles Lindkvista darbnīca, kas iecerēta kā radošuma un, kā saka Ieva, mūsdienīgā garīguma centrs. Atklāšana plānota 3. jūnijā.

„Šī būs vieta mākslai, personības un radošuma attīstībai, domājot gan par ikviena cilvēka, gan visas sabiedrības izaugsmi,” skaidro Ole. Tā būs domāta nevis atsevišķiem profesionāļiem, bet katram. Piedāvāsim dažādas iespējas attīstīt personību – kustību, deju, mūziku, gleznošanu, reizē neaizmirstot mākslas terapeitisko efektu. Māksla mijiedarbojas ar spēli, un tā dod vairāk brīvības un attīstības, jo spēlēties cilvēkiem patīk. Te būs ar filozofiju, psiholoģiju saistīti pasākumi, telpas varēs izmantot arī citi.”

Darbnīcas celtniecība ilgst divus gadus, apmēram divas trešdaļas finansējuma ir personīgs, bet trešdaļu izdevies iegūt no Eiropas Reģionālās attīstības fonda programmā LEADER.

PROJEKTS – MILZU DARBS

„Lai sagatavotu projektu *M22 Mākslas un radošuma telpa*, bija vajadzīgs milzīgs darbs,” stāsta Ieva. „Viena pati to noteikti nevarētu izdarīt, tāpēc esmu ļoti pateicīga kuldīdzniecei Sigitai Vaivadei. Pirmkārt, viņai šajā jomā ir specifiskas zināšanas, otrkārt – kad projektu raksti, neiedomājies par cilvēkiem, kuri to lasīs, ka viņi var kaut ko nesaņemt. Sigita manu tekstu izskatīja un salika vajadzīgos uzsvārus. Ole internetā meklēja darbnīcas iekārtojumu: krēslus, lampas

Kuldīgas mākslinieki Ieva Vītola-Lindkvista un Ole Lindkvists par topošo mākslas un radošuma telpu M22 Mālu ielā 22: „Tā būs vieta nevis atsevišķiem profesionāļiem, bet gan katram. Piedāvāsim dažādi attīstīt personību – ar kustību, mūziku, gleznošanu, neaizmirstot mākslas terapeitisko efektu.”

un visu citu. Arī tas bija milzīgs darbs. Pēdējā brīdī negaidītu palīdzību dažādās lietās saņēmu no visām pusēm, piemēram, Sanita Tilgale no bibliotēkas apkopēja anketas, palīdzēja grāmatvede Inta Steika.

Esmu gandarīta, ka projekts atbalstīts. Galīgo atbildi saņēmām novembrī. Prasījām 47 000 eiro, apstiprināti ir 70%. Vispirms, protams, nauda jāiegulda pašiem, tikai pēc tam to varēs dabūt atpakaļ, bet labi, ka finansējums tiek dots pa posmiem – kad kaut kas izdarīts, par to tiek samaksāts, un var doties tālāk.”

GAN FUNKCIONĀLI, GAN MĀJĪGI

„Ēka ir nosiltināta, notiek iekšdarbi. Strādā ļoti labi meistari un darbu vadītājs Āris Turks, ar kuru mums ir ilgstoša sadarbība. Vīzija ir tāda, ka tā būs atklāta mākslinieku darbnīca, kurā rīkosim seminārus un kursus un kurā arī paši strādāsim. Meklēsim cilvēkus, kuri būtu gatavi sadarboties, lai te notiktu dažādi pasākumi par mākslu, filozofiju, psiholoģiju, radošumu. Tur notiks izstādes. Vieni nevaram regulāri noslogot telpas, kuras esam iecerējuši atbilstoši tehniski iekārtot.

Svarīgi, lai vieta ir ne tikai

funkcionāla, bet arī mājīga un iedvesmojoša. Tāpēc izvēlējamies arhitektu Andri Kalnbergu, jo viņa pasaules uztvere šķita mums atbilstoša. Viņš ir humānists. Svarīgi, lai arhitekts pasauli redz ne tikai materiālu – kā koku, stiklu vai akmeni, lai klātesošs ir arī garīgais aspekts, lai matērija ir cilvēka garīgā potenciāla iemiesojums. Tas, ka liels logs vērsts uz ziemeļiem, viņu iedvesmoja veidot iegrieztu gala sienu. Savukārt telpu izvietojumu vairāk nosakām paši.”

CILVĒKU APGAISMĪBAI

Centra atklāšanu Ieva nolēmusi rīkot vienlaikus ar gleznošanas un krāsu mācības kursu izstādes atklāšanu. Kursi notiek jau ceturto sezonu. „Pateicoties cilvēkiem, kuri pieteicās, noticeju, ka Kuldīgā šāda darbnīca var būt. Netaisīsi taču kaut ko vietā, kurai nav potenciāla un kurā nejutī, ka esi vajadzīgs. Domāju, ka kursos pašiem gadiem mācījušies ap simt cilvēku. Tagad tāds vadām arī Rīgā, Gaujas ielā, kur ir mākslinieku radošais kvartāls.

Otrs virziens, ko attīsta Ole, ir semināru cikls *Māksla kā ceļš pie sevis*. Tas nav nekas jauns, ka katram sevi jāpildveido un jāatrod veids, kā dzīvot ar sevi saskaņā. Tas ir cilvēka galvenais uzdevums, un tas nav viegls. Norises un to temps mūsdienu pasaulē

bieži rada apjukumu. Katram šis stāsts ir atšķirīgs. Ir kāds labs teiciens – svarīgi atrast to, kas ir tavas dvēseles uzdevums, kāpēc esi nācis pasaulē. Bieži tas nemaz nav saistīts ar profesiju. Māksla var palīdzēt šo pazaudēto celiņu uz sevi uztautstīt. Man ir sapnis kaut ko piedāvāt senioriem,” atklāj I. Vītola-Lindkvista. „Ir tik daudz cilvēku, kuru jaunība un spēka gadi pagājuši padomju laikā, kas smagi strādājuši un tik daudz ko nes sevī. Vēl gribētos rīkot Mākslas dienu ģimenēm. Ole, domājot par lekciju cikliem, vairāk meklē filozofisku un garīgu, bet ne reliģisku saturu.

Darīsim, ko varam, un pārējo uzticēsim citiem interesantiem cilvēkiem. Dānijā cilvēki uz lekcijām iet ļoti labprāt. Šo tradīciju iedibināja dāņu apgaismības darbinieks Grundtvigs, kurš iedibināja tautskolas: ziemā, kad lauku cilvēkiem nav tik daudz darba, viņš piedāvāja izglītoties. Šī kustība panākusi, ka Dānijā ir ļoti izglītoti vidusslānis, kāda pagaidām nav Latvijā.

Katram vajadzīgs kas vairāk nekā tikai darbs un ģimene. Man patīk termins *mūsdienīgais garīgums*. Tas bija teikts par Arvo Pērtu mūziku, bet to var attiecināt uz dažādiem mākslas veidiem, un mēģināsim to atklāt.”

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

„Arhitektūra – mana dzīve”

Arhitekte ILONA VAIVADE dzimusi un uzaugusi Kuldīgā, kur pabeigusi toreizējo 1. vidusskolu (tagad – V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzija). Bijusi ļoti aktīva – sportojusi, mācījusies zīmēt, apguvusi ziedu kārtošanu, gājusi teātra pulciņā, piedalījusies dažādās sabiedriskajās aktivitātēs.

KĀDU CEĻU IET

„Reizēm domāju, kā toreiz atradu laiku mācībām,” smeļ Ilona, kura šobrīd dzīvo un strādā Rīgā – tur viņai ir savs birojs. „Mācoties pēdējās klasēs, pienāca brīdis izdomāt, ko darīt tālāk. Īstas skaidrības nebija, tāpēc, raugoties debesīs, jautāju Radītājam, kas man būtu dzīvē jādara. Zināju arhitektus Orniņus – kāds no man tuviem cilvēkiem bija iepazīstinājis ar Anitu un Aldi, un man ļoti patika tas, kā viņi dzīvo, ko dara. Spilgti atceros epizodi, kad Anita bija izcepusi pankūkas, bet mazie bērniņi, sēžot uz grīdas, tās ēda un baudīja procesu. Tas mani aizkustināja, jo vienmēr ir patīcis, ja cilvēki dzīvo brīvi, no sirds, nevis pēc vispārpieņemtām normām. Arī mans krusttēvs bija arhitekts, un viss tā sakrita, ka izvēlējos šo profesiju. Skola panāca pretim, ļaujot papildus apgūt vajadzīgos priekšmetus, savukārt mākslas skolā apguvu zīmēšanu. Rīgā atradās cilvēki, kuri palīdzēja iemācīties ne tikai skaisti, bet arī pareizi zīmēt. Eksāmenus Rīgas Tehniskajā universitātē nokārtoju ļoti labi, zīmēšanā pat dabūju deviņi. Bija grūti noticēt, ka tas ir noticis, bira prieka un pateicības asaras. Studijas ļoti patika, tomēr bija kāpumi un arī kritumi – kā jau tādām, kurš viens pats cīnās pa lielpilsētu. Cilvēkam no mazpilsētas Rīgā patiešām nav viegli, it īpaši, ja vienam ar visu jātiek galā. Pēc trim vai četriem gadiem manā dzīvē pienāca pārmaiņu laiks, un vairs nevarēju radoši projektēt, tāpēc studijas uz brīdi noliku malā. Izmēģināju spēkus dažādos darbos, līdz atkal sajutu sirds saucieni pēc arhitektūras, tad arī atsāku un augstskolu absolvēju, vēlāk ieguvu sertifikātu.”

„GRIBĒJĀS KAUT KO SAVU”

Strādāts ir dažādās jomās, piemēram, skatlogu un izstāžu stendu noformēšanā firmai *Philips*, bet vienubrīd metālmākslinieka Gunāra Platpīra birojā Ilona projektējusi gultas, krēslus un citus priekšmetus. „Metāls, stikls, koks un betons ir mani materiāli – pārļaiēcīgi un īsti!” viņa atzīst. „Paralēli studijām piecus gadus nostrādāju pie arhitekta Normunda Brezinska, bet gribējās sasniegt ko vairāk, un sapratu, ka jāveido kaut kas savs. Tobrīd mani uzrunāja divi arhitekti – viens no Latvijas, otrs – no Vācijas. Nodibināju biroju ar vācieti. Valodu biju nedaudz mācījusies skolā, bet zināšanas nostiprināju, darbojoties Kuldīgas Sv. Annas draudzē, kur bija vairāki pasākumi kopā ar

Arhitekte Ilona Vaivade pie mājas Ikšķilē, kas tapusi pēc viņas projekta. Dizaina detaļa – ķēde novada lietus ūdeni balto olju slānī. Tādas notekas ir visam ēku kompleksam.

vācu jauniešiem. Kolēģis galvenokārt rūpējās par pasūtījumiem, bet es vadīju darbu birojā un darbiniekus, dažkārt lidoju uz Vāciju – tam laikam un maniem 27 gadiem tas bija ļoti interesanti, es vēlējos sasniegt augstus mērķus un strādāju, stundas neskaitot. Nostrādājām kopā trīs brīnišķīgus gadus, tad šķīrāmies un nodibinājām katrs savu biroju. Man palika studenti, kurus pati biju apmācījusi, un visi klienti no Latvijas. Darbs jaunajā birojā bija ļoti veiksmīgs un patīkams, paspēju sākt darboties arī sociālajā sfērā, bet tad 2007., 2008. gadā pienāca krīze. Sadarbības partneri sāka bankrotēt, darba kļuva arvien mazāk, un nācās no biroja atteikties. Skaitās, ka krīze jau aiz muguras, bet

„Ne jau iekšsienu krāsa izšķir, cik māja izdevusies, bet gan veiksmīgs plānojums un harmoniska telpa.”

joprojām strādāju galvenokārt viena, jo vēl neesmu droša, ka varēšu nodrošināt stabili darbu un algu vairākiem cilvēkiem. Tomēr, lai gan neesam ikdienā vienās telpās, man arī tagad ir sava komanda, kuru varu savākt kopā, ja tas nepieciešams lielākiem projektiem. Nav jau māksla uztaisīt biroju, bet gan pastāvīgi nodrošināt tam darbu un to uzturēt.

Studenti, kurus kādreiz skoloju, tagad strādā citos birosos, arī valsts iestādēs, un par viņiem nācies dzirdēt tikai ļoti labus vārdus. Tātad ieguldītā enerģija ir devusi augļus, un es ar viņiem lepojos!”

KAD REKLĀMA IR LIEKA

Ilona atzīst, ka Rīgā iedzīvojusies, bet dažkārt pat šķiet, ka tā viņai ir par mazu.

Skats uz stikla izbūvi ģimenes un svētku galda ir divstāvēga telpa – ātrijs – ar lielu virsgaismu daudz dienas gaismas, kā arī ciešu kontaktu ar

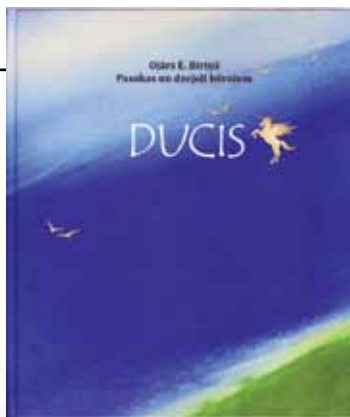

Pirts ēka jeb mājas SPA.

„Ļoti patika laiks, kad varēju regulāri lidot uz Vāciju. Ja vien ir iespēja, arī tagad projektēju ārpus Latvijas – Norvēģijā, Vācijā, kā arī ārzemju klientiem Latvijā. Piemēram, Norvēģijā top projekts ciematam fjordos pie okeāna, tajā būs 17 privātmāju. Pasūtītājam manas idejas ļoti iepatikās, un viņš piedāvāja izstrādāt detalizētu pilotprojektu savai mājai. No viņa nāca tikai pāris ieteikumu, kas būtu jāpamaina. Ir gadījies projektēt arī ārzemju uzņēmumiem, kuri vēlas Rīgā atvērt biroju vai pārstāvēniecību. Darbs ar starptautiskajiem klientiem ir krietni interesantāks, viņi uzticas arhitekta viedoklim, pieļauj brīvāku domas lidojumu, bet ir arī lielāka atbildība. Kā klienti mani atrod? Uzskatu, ka arhitektam nekāda reklāma nav vajadzīga – par viņu stāsta padarītais. Viens apmierināts klients iesaka nākamajam, un tā tas aiziet.”

Ilonas sirdij vistuvākais objekts, par kuru dzirdētas atsauksmes, ka tas ir pasaules līmenī, ir viengimenes mājas un saimniecības ēku komplekss Ikšķilē, kas tapis vācu *Huf-haus* projektēšanas stilā un ko var apskatīt mājaslapā www.vaivade.lv. „Šai kompleksā ir ieguldīts liels darbs gan no klientu, gan manas puses, un rezultāts ir negaidīti augsts, atbilstošs pasūtītāju vēlmēm un augstākajiem energoefektivitātes standartiem. Cilvēki, kuri tur dzīvo, ir atzinuši, ka tagad mainījies viņu dzīvesveids: vairs negribas nekur doties, jo ir vēlme vairāk laika pavadīt mājās. Arī man gadījies viņus apciemot, un pusi

**„Esmu stingri
pārliecināta: ja pašai
viss ir kārtībā, ir jāpalīdz
tiem, kuriem dzīvē veicies
mazāk.”**

Saistībā ar labdarību Ilonai ir arī citas ieceres, dažas jau realizētas, bet par pārējām vēl esot pāragri runāt. „Pie realizētajiem pieskaitāms bērnu pasaku un dzejoļu grāmata *Ducis* mākslinieciskais noformējums un ilustrāciju izveide. Kaut ko tādu es darīju pirmo reizi – grāmatas saturs mani uzrunāja, saskatīju tajā vērtību latviešu bērniem un redzēju, kādai tai būtu jāizskatās veikala plauktos. Ap-solīju Dievam un grāmatas teksta autora mirušajai sievai Silvijai, ka palīdzēšu grāmatai piedzimt. Viss process ilga mēnesi – dienā projektēju, vakaros un naktīs gleznoju, pilnībā uzticoties Visuma vadībai. Grāmata piedzima šīgada janvārī, un tagad to var jau nopirkt.”

Ilonas skices grāmatai *Ducis*.

mierīgāka, brīvāka, spēcīgāka un vairs nebaidos ne no kā. Esmu atradusi sevi, savu patieso *Es*, sajutusi beznosacījumu mīlestību un vadību no Visuma, un tas ir katra pārciestā notikuma vērts.”

jumts vai dzīvokli jāpārbūvē pāris sienu. Vajadzības gadījumā piesaistu kādam darbam arī kolēģus – kontakti ir, tāpēc no maza cilvēku pulciņa varu izveidot arī lielu.”

JĀPALĪDZ ARĪ CITIEM

„Kaut kā iegājies, ka iesaistos labdarībā visur, kur atrodos, – skolas laikā tas bija veco ļaužu pansionāts, krīzes laikā Rīgā aktīvi līdzdarbojos Bērnu slimnīcas fonda projektu realizēšanā, kustībā *Lielie bērnu slimnīcai*. Esmu stingri pārliecināta: ja pašai viss ir kārtībā, ir jāpalīdz tiem, kuriem dzīvē veicies mazāk. Tā ir arī zināma pateicība Visumam. Šobrīd mans rūpju objekts ir Zaubes baznīca ar unikālu torņa izbūvi. Pirms pāris gadiem ģimene, kura jau paaudzēs rūpējas par šo dievnamu, palūdza, lai apskatos, kas būtu darāms ar tās torni – kara laikā tam nolauzta smaile, un bija aizdomas, ka konstrukcijas nav visai labā stāvoklī. Pieaicināju speciālistus, apsekojām situāciju, ieraudzīju kopainu, sapratu, kas darāms, un sāku rīkoties. Izstrādāju rekonstrukcijas projektu ar vēsturiskās smailes sākotnējo veidolu, sameklējam naudu, un par spīti papildus darbiem un citiem sarežģījumiem nu jau esam tik tālu, ka tornis drīz būs pabeigts – jāpagaida tikai, kad beigsies aukstais laiks (šobrīd grūti atrast cilvēkus, kuri būtu ar mieru kāpt uz jumta tādā aukstumā). Domāju, ka atjaunotais tornis dievnamam ir liels ieguvums – tas nākotnē būs kā liecība par kādreizējiem laikiem.”

rokdarbu veikalā *Artava* un palīdz audzināt mazdēlu. Pāris teikumos pat grūti izteikt to pateicību un mīlestību, ko izjūtu par visu, ko viņa manā dzīvē devusi un turpina dot! Projektēt Kuldīgā gan vēl nav iznācis. Priecājos, ka dzimtā pilsēta par Eiropas naudu ir sakārtota, atjaunota un par tās šarmanto skaistumu jau var dzirdēt plašajā pasaulē. Vienmēr sekoju līdzī aktūlajiem notikumiem un ceru, ka kādreiz varēšu kaut ko paliekošu paveikt arī Kuldīgas labā.”

AR SPORTU UZ TU

„Ārpus darba laika paliek ļoti maz – esmu sevi ļoti noslogojusi, sakot, ka arhitektūra ir visa mana dzīve. Pamazām gan esmu sapratusi, ka tā dzīvot tomēr nevēlos. Kuldīgā mācījos sporta klasē pie Freimaņiem, ar sportu joprojām esmu cieši uz *tu*, piemēram, spēlēju lielo tenisu, apgūstu boksa tehniku, nodarbojos arī ar jogu un reizi gadā aizbraucu izstaigāties pa kalniem. Kalnu gaisā var lieliski attīrīties no ikdienā uzkrātajām rūpēm! Aizvien vairāk laika veltu dēla audzināšanai. Ralfam Gabriēlam šobrīd ir desmit gadu, un daudz ko varam jau darīt kopā – spēlējam tenisu, arī klavieres. Dēls mācās trešajā kla-

„Uzskatu, ka arhitektam nekāda reklāma nav vajadzīga – par viņu stāsta padarītais.”

sē Rīgas Žila Verna franču skolā, kas akreditēta gan Latvijā, gan Francijā un paredzēta galvenokārt bērniem, kuru vecāki strādā dažādās valstīs. Pārsteidzoši, ka dēls no rīta raujas uz skolu un negrib palikt mājās, tātad viņam tur patīk! Mācības notiek franciski, visi pasniedzēji ir no Francijas, regulāri notiek arī pārbaudes, lai uzraudzītu programmas atbilstību vienotam skolu tīklam visā pasaulē. Divus gadus darbojos skolas valdē, tāpēc zinu, ka tādu skolu izveidot un uzturēt nav viegli, bet skolotāju un vecāku ciešai sadarbībai ir rezultāti – augsta līmeņa izglītība mūsu bērniem.”

NEATBILDĒTIE JAUTĀJUMI

„Dievs man vienmēr ir bijis

pirmajā vietā, ticība palīdzējusi izturēt. Esmu kristīta luterāņu baznīcā un piedzīvojusi daudz brīnumu. Tomēr, laikam ejot, kristīgajā mācībā man palika daudz neatbildētu jautājumu, kuri krīzes laikā iznāca virspusē. Sapratu, ka tie ir neatliekami jārisina, citādi nejutos droša, nejutu prieku par dzīvi – bija bailes, vientulība. Nodēfinēju savus jautājumus un sāku meklēt atbildes. Manās rokās nonāca grāmata *Tibetas dzīve un mirušie*, kurā ir stāstīts, kas notiek pēc nāves. Rietumu pasaulē par šo tēmu nerunā, bet Tibetā tā ir viena no nozīmīgākajām tēmām, jo ir skaidrs, ka cilvēkam jau dzīves laikā jāzina, ar ko rēķināties, no tās aizejot. Vēlāk nonācu līdz Ernesta Muldašova grāmatām *Dievu pilsētas meklējumos* – tās pavēra jaunus apziņas apvēršņus par iepriekšējām civilizācijām un to, kas mēs, cilvēki, esam. Informācija sāka plūst, atbildes uz maniem jautājumiem ieguva jau saskatāmus apveidus, tāpēc pastiprināti strādāju ar sevi, mainot skatījumu uz pasauli. Mainīju to, ko varēju, bet, ja nevarēju pati, palīdzēja gaiši cilvēki. Pagājušā gada sākumā Dievs saveda mani kopā ar Valdu Upenieci – gaišzini ar Dieva dotām spējām, kura strādā ar jaunā Ūdensvīra laikmeta enerģijām. Toreiz es vēl nenojautu, kā izmainīsies mana dzīve. Valda palīdzēja atrisināt to, ar ko es pati nebiju tikusi galā, pastāstīja, kā pašai atbrīvot savus spārnus, lai lidotu. Pateica, ka ir laiks sākt saprast: esmu citāda. Tā es meklēju arvien jaunus un jaunus Visuma līmeņus, un rudenī Dievs atklāja man zināšanas, pēc kurām biju intuitīvi tiekusies jau daudzus gadus, – tās salika visu pa vietām. Sastapu savu augstāko *Es*, un dzīve izmainīja ritējumu. Sapratu savas dvēseles misiju uz Zemes (šis jautājums man bijis aktuāls, kopš apzinot sevi kā cilvēku). Šobrīd esmu brīnišķīgā komandā, kuras darbība vērstā uz pozitīvās enerģijas vairošanu pasaulē. Pilnveidojamies un atbalstām tos, kuri vēlas pilnveidoties. Šobrīd internetā jau ir izveidota vietne www.zeltalaikmetscilveka.lv, kurā publicēsim zināšanas.”

**Juris Lipsnis
Ilonas Vaivades arhīva foto**

am mājas vidū, pirmajā stāvā. Virs ēdamgalda jūmtā, kas rada plašuma sajūtu, sniedz ar dabu.

dienas nespēju aizbraukt no turienes prom! Šobrīd top divi līdzīgi objekti Baltezerā, un arī tur paveicies ar klientu – tiekamies, runājamies, kopā sapņojam un meklējam risinājumus visasarežģītākajiem jautājumiem. Tas ir ļoti svarīgi, ka cilvēks saprot un novērtē to, ko viņš saņem no arhitekta!”

ŠOKA UN ATZIŅU LAIKS

Ilona projektējusi arī daudzdzīvokļu mājas. Projekti saskaņoti, bet vēl nav īstenoti, jo pienākusi krīze. „Liels un sarežģīts projekts bija Ogres centrā, kur nācās iziet cauri publiskajai apspriešanai. Izdevās veiksmīgi pārliecināt sabiedrību, diemžēl nomainījās pasūtītājs un darbs apstājās. Krīze manai paaudzei bija šoka terapijas un atziņu laiks. Iepriekš šķita: ja arhitekts ir labi paveicis savu darbu, saņēmis labas atsauksmes, viss ir kārtībā – bez darba viņš nepaliks, bet krīzes laikā darbu pazaudēja ļoti daudzi. Zinu biroju, kurā 20 darbinieku vietā palika trīs. Esmu krīzes mācības analizējusi, lai situācija neatkārtotos. Piemēram, savā jaunības maksimālismā nebiju izveidojusi nekādas rezerves, bet sapratu, ka tādas ir vajadzīgas. Ticu, ka viss, kas darīts no sirds un ar viscēlākajām domām, nekur nepazudīs un ar laiku atgriezīsies, turklāt daudz augstākā kvalitātē un ar lielāku pievienoto vērtību. Pamazām jau tas piepildās! Uzskatu, ka, izejot cauri visām grūtībām, paveicot milzu darbu ar sevi, esmu pārdzīvojis par pavisam jaunu cilvēku, kļuvusi daudz

KĀ VIENA KOMANDA

Arhitekta secinājusi: pasūtītāji ir ļoti dažādi, un arī ieguldījums ir dažāds, tomēr vislabākie projekti top tad, kad arhitekts un klients ir kā viena komanda, viens otru papildina, uzticas un virzās uz kopīgu mērķi. „Man ir ļoti svarīgi, lai katram darbam būtu kāda pievienotā vērtība – tas ir manas sirds nosacīts virsuzdevums, un pamatā tā ir telpiskā vide, kurā cilvēkam būs jāuzturas. Kad satiekos ar pasūtītāju, tas zina telpu programmu, vajadzības, reizēm arī iespējamo dizaina virzienu. Vispirms noteikti apskatu zemes gabalu, jo māja dzimst no konkrētas vietas. Pēc tam piedāvāju dažādus variantus atšķirīgos stilos, izklāstu sava redzējuma pamatojumu, un sākas mans darbs. Otrajā etapā, kad top interjers, ko arī projektēju, nākas vairāk sadarboties un ieklausīties konkrētās cilvēka vēlmēs. Pirmajos gados gan centos pārliecināt klientus par savu variantu pareizību, tomēr vēlāk sapratu, ka ne jau iekšsienu krāsa izšķir to, cik māja izdevusies, bet gan veiksmīgs plānojums un harmoniska telpa. Tāpēc šodien skatos uz to visu globālāk – savas domas izklāstu, tomēr neko neuzspiežu. Tiem, kuriem ir nauda, lai varētu atļauties celt māju, visbiežāk ir arī stingra pārliecība par to, ko viņi par šo naudu vēlas iegūt!”

PAVEICIES AR KOLĒĢIEM

Ilonas birojā top pilni projekti ar inženierdaļām, kam ir vajadzīgs ne tikai arhitekts, bet arī citi speciālisti. „Nodarbināt savā birojā inženierus var atļauties tikai lielie biroji, bet savas piecpadsmit gadu prakses laikā esmu atradusi sev sadarbības partnerus, kuru piesaistu tad, kad esmu tikusi skaidrībā par ēkas koncepciju. Labus speciālistus atrast nav tik vienkārši, bet man ir paveicies!

Lai gan visvairāk projektēju dzīvojamās mājas, neatsaku arī citiem – ir gadījies palīdzēt arī klientiem, kuriem jānomaina kūts

„Es gribu būt zīmētājs un cilvēks”

Neticami šķiet, ka mazajā Latvijā nepamanīts palicis liels un savdabīgs mākslinieks – gleznotājs un grafiķis Kārlis Eglītis (1906. g. 28.IX – 1950. g. 27.II).

Naidis. Ogle. 40. gadi.

Kailie koki. Ogles zīmējums. 40. gadi.

Rakstniece Anna Brigadere. Ogle. 1944.

Saiets. Sangāna. 40. g. 1. puse.

Pašportrets.

Kungs ar šoferi. Tušas mazgājums. 30. gadi.

Bēru goda vārti. Tušas zīmējums. 1944.

Viņa neilgā mūža radošākais laiks sakrita ar darbībai visnelabvēlīgāko politisko un ekonomisko situāciju.

K.Eglītis dzimis Lutriņu pagasta zemnieku ģimenē, 1933. gadā beidzis Latvijas Mākslas akadēmijas figurālās glezniecības meistardarbnīcu ar diplomdarbu *Bēres*, un šī tēma viņa daiļradē ieņem nozīmīgu vietu. Bieži mākslinieks pie tās atgriežas tušas zīmējumos un linogriezumos.

FRANCISKI IDEĀLI

No 1935. gada viņš izstādēs piedalās kā apvienības *Zaļā vārna* biedrs. Tā jauno mākslinieku piesaista ar demokrātisko attieksmi. Pēc obligātā karadienesta grūti atrast darbu, tādēļ pēc lauku darbos pavadīta gada, kad top daudzi *švuncīgi* tušas zīmējumi un mazgājumi, viņš piekriet kļūt par skolotāju Ludzas arodvidusskolā. Akadēmiju beidzis ar gleznotāja diplomu, vizitieksmīgāk viņš zīmē. Redzams, ka ideāls ir franču jauno laiku mākslinieki. Gribēdams izcelt kāda Kuldīgas daiļamatniecības vidusskolas (KDV)

audzēkņa talantu, viņš saka: puisis jau „zīmē kā francūzis”. Padomju valstī viss franciskais gan tiek apkarots kā naidīga ideoloģija un formālisms. Vairs nedrīkst pieminēt beļģu moderno mākslu, izstādēs Rīgā skatāmu 30. gadu otrajā pusē, kuras ietekme ar neapbruņotu aci saskatāma K.Eglīša gleznās un zīmējumos ar plašiem līdzenumiem un vēdzirnavu spārnu siluetiem pie apvāršņa.

AR VAN GOGA ŠTRIHĒM

Vērtējot K.Eglīša sniegumu mākslā, Leonīds Āriņš, labs Eiropas modernās glezniecības pārzinātājs, 1943. gadā raksta: „...viņš (...) varētu būt potenciāli interesantāk strādājošais latviešu gleznotājs.” Varbūt, ka visnozīmīgākais pienesums latviešu kultūrai ir pastkartes izmēra 1943.–1944. gada tušas zīmējumi ar tušā mērktu zoss spalvu uz plāna, nekvalitatīva papīra par kara gadu sūro ikdienu: bērēm, sērojošiem cilvēkiem pie kapu kopijām, bēgļiem, invalīdiem, degošām mājām un drupām. Ir arī ikdienišķas lauku ainavas –

pārsvārā kailiem kokiem un lauku ļaudis savās ikdienas gaitās. Ļoti reti zīmējumos saskatāmas detaļas, kas ļauj nojaust to tapšanas laiku, kara konkrētās izpausmes apzināti izslēgtas. Lakoniskie, vispārinātie lauku ļaužu tēli ir pieminekļi mūsu tautas pārdzīvojumam 20. gadsimtā.

Zinātais tajās redz trauksmainos van Goga daiļrades štrihus.

DARBU CENTRĀ – MAZIE ĻAUDIS

1944. gadā K.Eglītis raksta: „Es negribu būt fotogrāfs, es negribu tēlot teatrālās pozas. Es gribu būt zīmētājs un cilvēks.” Jau kara gados mākslinieks pievērsās ogles zīmējumiem, sasniedzot šajā tehnikā tādu līmeni, ka tiek salīdzināts ar tās virtuozu pārvaldītāju latviešu mākslā – Teodoru Ūderu.

Laiku, kas varēja kļūt par radošo briedumu, viņš bez atlikuma velta KDV izveidei un attīstībai. (Par to lasāms raksta autore grāmatā *Mākslinieku citadeles stāsti* – red.) Kļūstot par KDV mācību daļas vadītāju, māksliniekam gandrīz vairs neatliek laika glez-

nošanai. Visa dzīve pakārtota darbam – pat istaba ģimenei atrodas skolā. Svētdienās tiek uzgleznots trūcīgais azaidis paša galdā vai arī kāda jumtu ainavas skice pa istabas logu. Reizēm paša vadītajās zīmēšanas un gleznošanas stundās viņš skicēja kopā ar audzēkņiem, kuros prata saskaņot un attīstīt talantu un virzīt tos tālāk mākslas ceļos. Īsā mūža pēdējos gados, pārcēlies uz dzīvi Putnudzā, viņš savos ogles zīmējumos fiksē šīs tolaik reti apdzīvotās vietas izaugsmi par privātmāju rajonu.

K.Eglītis sadega darbā – ilgstoši pārpūlēja fiziski (mākslinieks pats zāģēja skolai malku un noformēja pilsētu dažādos svētkos) un garīgi, mākslinieka sirds stāja pukstēt 1950. gada 27. februāra rītā īsi pēc pedagoga atsteigšanās uz skolu.

Viņš neprata strādāt lēni, sevi pasaudzējot, mākslinieka pamatprincips bija: „Tik – netik – jādarā!” Otrs teiciens, ko atceras viņa audzēkņi, ir: „Asa, krasa rīcība!”

No skolas aktu zāles kolēģi un audzēkņi viņu dziļās sērās izvadīja uz Jāņkalna kapiem, kur pēc 20

gadiem par pašu saziedoto naudu atklāja viņam nelielu pieminekli, kurš skatāms kapsētas rietumu pusē.

Rakstnieks un novadpētnieks Valdemārs Ancītis vērtējis: „Kas tad bija Kārlis Eglītis? Viens no savas paaudzes krietnākajiem realīstiem latviešu mākslā. Dzīvi viņš bija izbaudījis līdz mielēm, tāpēc mazie ļaudis – Eglīša darbu varoņi – šķīta kā grieztin izgriezti no toreizējā laika drūmās panorāmās.”

Vairākos simtos skaitāmi, K.Eglīša darbi glabājas Kuldīgas novada muzejā, Jaņa Rozentāla Saldus Vēstures un mākslas muzejā, nelielā skaitā citos muzejos un privātkolekcijās, bet daudzu atrašanās vieta nav zināma, iespējams, ka daļa neatgriezeniski zaudēta, īpašniekiem neapzinoties to vērtību.

Darbi no Kuldīgas novada muzeja, J.Rozentāla Saldus Vēstures un mākslas muzeja un privātkolekcijām.

Alise Volanska,
mākslas zinātniece

DARI PATS!

Iemūžini kā sendienās

Kā fotogrāfiju izgatavot no fotofilmas, rāda Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas direktores vietniece Ina Ozola.

Pirms gadiem fotogrāfijas šādi tapa daudzās vannasistabās un citos tumšos būceņos, bet, tehnoloģijai attīstoties, tagad, kad attēls iegūstams ar mazākām pūlēm, šis palicis kā ekskluzīvs fiksēto mirkļu atspoguļošanas veids īstiem fotomīļotājiem. Taču bez fotopapīra un ķīmiskajām vielām vajadzīgs arī filmiņu attīstīšanas tanks (speciāls trauks, kurā filmiņu ievieto) un fotogrāfiju kopētājs, kas vienlaikus ir palielinātājs ar gaismas ierīci.

1.

2.

3.

1. SOLIS.

Jāfotografē ar aparātu, kurā ievietota fotofilma. Veikalā jāiegādājas fotopapīrs. Tas ir gaismas jutīgs, tādēļ no iepakojuma to drīkst izņemt tikai tumsā. Jāiegādājas bilžu attīstīšanas un fiksācijas šķidrums. Vienā vanniņā ielej fotopapīra attīstītāju, otrajā – ūdeni, kurā bildi skalot, trešajā – fiksāžu.

2. SOLIS.

Piefotografētā filmiņa no aparāta jāizņem tumsā un jāietin attīstīšanas tankā, un pirmajās reizēs tas noteikti nebūs viegli. Tankā ielej attīstītāju, pēc laika to nolej un ielej ūdeni, lai filmiņu noskalotu. Tad traukā lej fiksāžu. Pēc tam filmiņu var ņemt ārā un skalot ar ūdeni – gaisma to vairs nevar sabojāt.

3. SOLIS.

Kad filmiņa nožuvusi, to ievieto kadru rāmītī ar kājām gaisā un ielej fotogrāfiju kopētājā.

4.

4. SOLIS.

Tālāk drīkst strādāt tikai sarkanajā gaismā, lai fotopapīrs netiktu izgaismots. Ielej to kopētājā, un, kad uz filmiņas, kas atrodas virs tā, pāris sekundes tiks uzspīdināta baltā gaisma, attēls izgaismosies uz fotopapīra. Ja gaismas par daudz, fotogrāfija var būt melna.

5.

5. SOLIS.

Aptuveni uz minūti fotopapīru ielej attīstīšanas šķidrumā, tad noskalo ūdens vanniņā un uz divām minūtēm ielej fiksāžu. Kad fotogrāfijas gatavas, var ieslēgt balto gaismu. Tās jāskalo zem tekoša ūdens un ūdens vannā jāpeldina vismaz pusstundu. Ja papīrā paliks daudz ķīmijas, attēls būs slikts.

Jolanta Hercenberga
Aivara Vētrāja foto

MANS KULTŪRAS NOTIKUMS

Spožā Marina Rebeka

Dagnija Šteinberga,
Kuldīgas Centra vidusskolas mūzikas skolotāja

Koncertizrādē Marija Stjuarte galveno lomu atveido viens no mūsdienu izcilākajiem Latvijas soprāniem – Marina Rebeka.

Gan mana muzikālā izglītība, gan ģimenē ieaudzinātā mīlestība pret akadēmisko mūziku rosina apmeklēt koncertus, tai skaitā mūsu izcilo operas zvaigžņu uzstāšanos. Jo īpaši tad, kad tas notiek ne tik tālajā Liepājā.

Neaizmirstams baudījums ir Gaetano Doniceti operas *Marija Stjuarte* koncertuzvedums koncertzālē *Lielais dzintars* ar pasaulslaveno latviešu soprānu Marinu Rebebu galvenajā lomā. Īpaši gribu izcelt šīs solistes uzstāšanos, ko personīgi novērtēju pat pārāku par ilgi gaidīto Kristīnes Opolais koncertturnejas atklāšanu Liepājā. Marinai Rebekai līdzās muzicēja patiesi izmeklēti skatuves partneri: Latvijas simfonisko orķestru instrumentālistu izlase *Festivāla orķestris*, Valsts akadēmiskais koris *Latvija*, Krievijā dzimis un Vācijā dzīvojošā uzlecošā zvaigzne Katja Levina (soprāns), vairākkārtējs *Grammy* balvas ieguvējs, turku tenors Bīlents Bezdīzs, pirmo reizi pie mums uzstājās arī 18. un 19. gadsimta opermūzikas interprets, itāļu basbaritons Džanluka Margeri. Pirmo reizi uz Latviju atbraucis muzikālā iestudējuma vadītājs, amerikāņu diriģents Džons Fiore.

Visam pāri tomēr ir Marinas Rebekas izcilais sniegums ar plašo balsis diapazonu: no dramatiski zemajām līdz neticami spožajām augšējām skaņām. Apbrīnoju vieglumu, ar kādu dziedātāja tiek pāri muzikāli sarežģītājiem epizodēm. Visu cieņu arī Marinas atvērtībai, aktieriskumam un lieliskajai skatuves izjūtai.

Nejausi ir iznācis pavērot viņas gaitas. Pirmo reizi viņu dzirdēju pirms pieciem gadiem Rīgas operas festivālā. Jau toreiz bija skaidrs – tas ir īpašs talants. Pagājušajā gadā priecājos par Džuzepes Verdi operas *Traviata* galvenās varones atveidojumu. Manuprāt, *Traviata* ir Marinas Rebekas lomu loma – tik organiska viņas būtībai un balsij. Ar nepacietību gaidīšu viņas no Itālijas, kur martā latvieti kāps uz prestižā Romas operas teātra skatuves, lai jaunā iestudējumā dziedātu Mariju Stjuarti – lomu, kuru dzirdējam koncertā Liepājā. Jūnijā Rīgas operas festivālā viņa dziedās Margarētu Šarla Guno operā *Fausts* un piedalīsies galā koncertā *Viva romantica*.

Koncertzāles *Lielais dzintars* arhīva un Aivara Vētrāja foto

DIZAINA VĀRDNĪCA

Ieva Rupenheite,
literāte, īpaši Kurzemniekam

*Vārda *pilārs* izcelsme saistīta ar latīņu *piliarius*, *pila* 'stabs'. Masīvs pārsēdoša būvelementa balsts vai cilvēks, kam ir ļoti ietekmīgs, nozīmīgs sabiedriskais stāvoklis. Vārda nozīmēm ir arī sinonīmi: balsts; kolonna; stabs vai dižozols; dižvīrs; dūzis; lielmanis; lielmaņa; varas vīrs; varinieks.

„Par ko sūdzamies?” jautā ģimenes ārsts un uzklausa slimnieku žēlabas: kas sāp, kā sāp un cik ilgi. Bet gadās, ka sūdzas nevis ārstam, bet kaut kā tā nesaprotami – virtuāli, medijos, tīklos, vispārīgi un galvenajos vilcienos. Piemēram, par identitāti.

Bet 20. gadsimta vidū bijušajā Padomju Savienībā radošajiem ļaudīm mēdza pārnest nepietiekamu sociālisma ideoloģijas atspoguļojumu mākslā. Ka ne tā parādīta (identitāte), ne tur saskaņā, citur vispār nav vai arī parādās nepietiekami.

Ieskatoties skaidrojošā vārdnīcā, par identitāti var lasīt – sevišķums, savdabīgums (īpašība vai stāvoklis), piemēram, tautas identitāte – īpašību, īpatnību kopums, ar ko konkrēta tauta atšķiras no pārējām. Tātad satraukties vajadzētu vien tad, ja konkrētā tauta ne ar ko neatšķiras no citām, pārējām.

Iespējams, ka satraukuma iemesls ir tieši īpatnības. Jo, ja nu tās būs nedaudz par īpatnēju, tātad pārāk nesaprotamas uz vispārējā nevainojamo nacionālo identitāšu fona? Vai ja nu tās latviešu tautas sāpes kādam liksies par smagu? Nesmuki var sanākt.

Manuprāt, identitāte un tās publiskais tēls ir pavisam atšķirīgas parādības. Tieši tāpat kā mājas pusdienas atšķiras no restorāna malītes. Un droši vien nepiedienīgi ir sajaukt mājas lietošanai paredzēto identitāti ar sabiedrisko attiecību identitāti.

Varbūt tāpēc nav slikti, ja ir kādi, kas apņemas kaut ko definēt, noprecizēt robežas (tā teikt) un kādā mazā pilsētā rada identitātes pilāru*, kurā dzīvo stipri un skaisti vārdi: cilvēki, mantojums, neatlaidība, radošums, pašapziņa, cieņa, mīlestība un harmonija.

Droši vien Kuldīgā ir mājas, no kurām šie ar identitāti saistītie jēdzieni devušies uz Rātslaukumu, bet diez vai iespējama pretēja virziena kustība. Tāpēc daudz svarīgāks par nacionālās identitātes *pīaru* ir tās saturs, kura *izstrādāšanā* arī piedalās komandas, veselas dzimtas. Strādā pie apzināšanās jēdziena. Sākot ar pabarotu kaķīti, buču mammai un beidzot ar svētkos uzvilktu karogu piemājas mastā. Visticamāk, ja man nav jākaunas, tad atradīsies arī daudz iemeslu lepnumam. Par mājas virtuves smaržu, balsinātu sienu, lietu ielas putekļos, ģimeni un mani pašu.

IZSTĀDE

No 25. februāra līdz 2. aprīlim Kuldīgas Mākslas namā būs skatāma arī Eiropā atzinību guvušā Pauļa Postaža gleznu izstāde.

Izstādes atklāšana 24. februārī 17.00.

Mūžīgā realitāte ikdienišķos mirkļos

Mākslinieka daiļradi raksturo atpazīstams un viņam vien raksturīgs izteiksmes veids. Ikdienišķos mirkļos P.Postažs apvieno ar mūžīgo realitātes izjūtu, un tie ietērpti harmonijas pilnā krāsu gammā. Tas panāks, tverot niansētu detaļu precizitāti un vispārīgumu, kodolīgi pasniedzot to ar viegli gaisīgu otas triepienu. P.Postaža darbos galvenokārt redzamas figurālas kompozīcijas, pašportreti un tuvāko cilvēku portreti. Melanholiskas izjūtas rada arī kluso dabu un atsvešinātu urbāno ainavu gleznojumi, kas uz audekla atklāj miera un mūžības izjūtu. Gleznās līdztekus detaļu precizitātei ir klātesoša dūmakaina nosacītība, kurā noteikto priekšplāna formu līnijas saplūst ar gaistošo fona gleznojumu. To visu mākslinieks panāk

ar vieglu, reizē ekspresīvu otas triepienu, meistarīgu zīmējumu un kompozīcijas izjūtu, kas papildināta ar pārdomātu krāsu izvēli. Autoram neatkarīgi no tematikas svarīgi gleznās ienest unikalitāti, akcentēt raksturu un reizēm pat izgaismot tajā esošo nepareizību, lai sniegtu patiesu tēla būtības izteiksmīgumu. P.Postažs dzimis 1976. gadā, studējis Latvijas Mākslas akadēmijā, 2000. gadā ieguvis maģistra grādu glezniecībā. Izstādēs piedalās jau kopš 1992. gada. Mākslinieks dzīvo un strādā Latvijā, tomēr atzinību guvis arī Eiropā, jo viņa darbi skatāmi nozīmīgās mākslas galerijās Vācijā, Beļģijā, Francijā, Itālijā un citās valstīs. Tie arī izsolīti prestižajā izsoļu namā Sotheby's Londonā.

Uldis Pētersons, izstādes kurators

Klusā daba ar bumbieriem.

Mākslinieks un mūza.

NOTIKUMU KALENĀRS

(līdz nākamajam pielikumam)

KULDĪGĀ

Mākslas namā Pauļa Postaža gleznas, izstādes atklāšana 24.II 17.00.

Muzejā 24.II–23.III keramiķes Skaidrītes Cihovskas darbi.

Kultūras centrā 24.II 19.00 Māras Zālītes teātra dziesmu gadatirgus *Sapnis un mīlestība*. 25.II 14.00 festivāla *Baltica 2018* folkloras kopu un etnogrāfisko ansambļu Ziemeļkurzemes skate.

4.III 18.00 Kuldīgas deju aprīķa kolektīvu sadancis *Cirulputenī*. 8.III 19.00 Roberto Meloni koncerts *Dolce vita*. 15.III 19.00 NBS bigbenda un Mūzikas akadēmijas džeza katedras studentu koncerts *Brīvais lidojums*. 18.III 20.00 *Ventas dzirkstu* diskoballe *Mēs tikāties martā*. 23.III 14.00 integratīvā mākslas festivāla *Nāc līdzās!* Kurzemes pasākums. 24.III 19.00 Aijas Andrejevas koncerts *Ceļojums pie sevis*. 31.III 19.00 grupas *Ainavisti* un stepa dueta *Soul Tap* koncerts *Dalī pastaiga*.

Vecajā rātsnamā 17.II 17.30 porcelāna mākslinieces Sanitas Ābelītes izstādes atklāšana (darbi līdz 10.III), darbnīcu cikls 17.II 18.00; 23.II, 2. un 10.III 17.30.

Mākslas skolā 4.III 10.15–15.00 nodarbību cikls *Māksla kā ceļš pie sevis*, rīko mākslinieki Ieva Vītola-Lindkvista un Ole Lindkvists. Ciklā būs vēl trīs nodarbības: 11. un 29.IV, 20.V.

LIEPĀJĀ

Koncertzālē Lielais dzintars 24.II 19.00 Klāva Elsberga dzejas iestudējums *Par mīlestību*. 26.II 14.00 koncerts *Krāsu balāde. Vārds mūzikā* – komponists Raimonds Pauls, solists Zigfrīds Muktupāvels arī lasīs Jāņa Petera dzeju. 3.III 19.00 25. Liepājas starptautiskā zvaigžņu festivāla atklāšana. 12.III 19.00 čellistu grupas *Melo-M* koncerts *Ūdens mūzika*. 14.III 19.00 uzstājas modernā baleta trupa *Complexions* (ASV). 25.III 19.00 dziedātāja Jāņa Stībeļa un Melngaiļskolas bigbenda koncerts *Popmūzikas hiti dzežā*. 26.III 17.00 dziedātājas Lindas Leen albuma *Digital Church* koncerts. 27.III 19.00 rokopera *Junona un Avoss* (Alekseja Ribņikova teātris). 1.IV 19.00 muzikālās apvienības *Raxtu raxti* koncerts. 6.IV 19.00 spāņu mīma Karlosa Martinesa izrāde *Laiks svinēt*. 17.IV 17.00 Uģa Prauliņa etnomūzikas programma *Pagānu gadagrāmata*.

Latviešu biedrības namā 1.III 17.00 Gintas Stavrovskas gleznošanas studijas izstādes *Aizskapija* atklāšana. 6.III 17.00 Ditas Lūses gleznu izstādes *Siesta* atklāšana.

Olimpiskajā centrā 26.II 19.00 grupas *Royce* koncerts *The Depeche Mode Show*. 8.IV 18.00 XIII tautas deju festivāls *Aprīļa pilieni*.

VENTSPILĪ

Teātra namā Jūras vārti 19.II 12.00 smilšu animācijas izrāde *Mūsu mīļākās Puškina pasakas*. 23.II 11.00 *Ghetto Games* vokālais konkurss *Ghetto faktors*. 2.III 19.00 vokāli instrumentālās grupas *Ļeisa, pesņa* koncerts. 9.III 19.00 Valmieras teātra izrāde *Džeina Eira* (rež. Reinis Suhanovs). 17.III 19.00 operete *Jautrā atraitne*. 24.III 19.00 koncertspēle *Es šonakt būšu laimīgs*. 3.IV 19.00 Marijas Naumovas koncerts *Uz ilūziju tilta*. 19.IV 19.00 Latvijas Nacionālā teātra izrāde *Sieviete*.

Kultūras centrā 24.–26.II Latvijas amatierteātru skate *Gada izrāde 2016* (Kurzemē). 17.III 19.00 grupas *Big AI & The Jokers* koncerts. 8.IV 17.00 dziedātāja Kaspara Antesa 35. jubilejas koncerts.

TALSOS

Tautas namā 23.II 19.00 grupas *Tango sin Quinto* un dziedātājas Aijas Vītoliņas koncerts. 25.II 16.00 Talsu fotokluba jubilejas izstādes *18* atklāšana. 10.III 18.00 mūzikls *Čigānu princese*.

Muzejā līdz 5.III Tukuma mākslinieces Dzidras Baumas gleznu izstāde.

SALDŪ

Pašvaldības ēkas zālē 21.II 18.00 Latvijas leļļu teātra izrāde *Kur ņemt vienu apkampienu*. 8.III 19.00 muzikāls humoršovs *Apsveicam, Sieviešu diena*.

Mūzikas un mākslas skolā 17.III 19.00 izrāde *No Rozentāla*.

RECENZĪJA

Jaunie diriģenti Mūzikas akadēmijā

Armands Znotiņš, muzikologs

Vēl nesen ar Ferručo Buzoni operu *Arlekīns* un Žaka Ofenbaha opereti *Orfejs pazemē* izskanēja J.Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas operstudijas *Figaro* jubileja, bet tagad augstskolas Lielajā zālē jau sagaidīts jauns, ne mazāk saistošs notikums, 11. februārī kopā ar akadēmijas simfonisko orķestri uzstājoties četriem topošiem diriģentiem.

Arī šoreiz koncerts vispirms ieinteresēja repertuāra dēļ – programmā bija iekļauta Aleksandra Borodina Otrā simfonija, kas pelnīti atzīta par vienu no skaistākajiem 19. gs. simfonisma paraugiem, taču Latvijā šis opuss pēdējo reizi skanējis pirms daudziem gadiem. Vēl pirms tam publikai tika dota iespēja atsaukt atmiņā trīs Karla Marijas fon Vēbera operu uvertīras, kuru atskaņojums šeit arī ir retums, un Ferencs Lista partitūru *Nāves dejas* klavierēm un orķestrim ar jaunās pianistes Marijas Koroļkovas dalību, koncerta gaitā iepazīstot akadēmijas orķestra un diriģēšanas nodaļas studentu pašreizējo sagatavotību.

Uzreiz jāteic, ka priekšnesums visos

gadījumos bija pienācīgi izplānots un realizēts, garām nepalīdot arī vēl līdz galam neīstenotiem interpretācijas parametriem. Jau programmas pirmajā daļā ar Vēbera mūziku viscaur varēja vērot orķestra un diriģentu smalko mijiedarbību, kur vienlīdz nepieciešama ir gan orķestra atsaukšanās interpretācijas vadībai, gan arī diriģenta spēja formulēt, ko tieši viņš atskaņojumā vēlas panākt.

Šajā dialogā veiksmīgākā šķita Mārča Miķelsona sadarbība ar orķestri *Oberona* uvertīras lasījumā, kur diriģenta precīzie žesti atbilda mūziķu veidotajām emocionālajām aprisēm. Nedaudz šaubīgākas izklausījās versijas *Abu Hasana* uvertīrai ar Adamu Adamoviču un *Burvu strēlnieka* uvertīrai ar Jāni Stafecki. Vairāk pieredzējis diriģents šajās partitūrās katrā ziņā spētu ieraudzīt niansētāku skaņurakstu, bet prasmīgāks orķestris – atspoguļot to tīrīgāk un plastiskāk, lai gan arī šeit dzirdamais diriģentu uzmanīgi pārraudzītās stīgu grupas, pūtēju un perkusionistu spēles līmenis nelika vilties.

Par pārliecinošāko koncerta daļu tomēr kļuva Ferencs Lista *Nāves dejas* interpretācija, kas uzskatāma par spilgtu radošu veiksmi. Šī romantiskā opusa ārkārtējā sarežģītība ir vispārzināma, un priekšnesuma gaitā bezmaz vai pārņēma līdzjūtība, dzirdot, ar kādu virtuozitātes līmeni pianistei jātiek galā, taču ne velti Marija Koroļkova izvēlējās tieši šo skaņdarbu, jo viņa to iedzīvināja spoži.

Turklāt tā nebija vienīgā interpretācijas vērtība – gan pianiste, gan diriģents Artūrs Gailis lieliski saprata, kas Lista partitūrā ietverts un kā veiksmīgāk atainot šīs mūzikas dramatisko vēstījumu ar visiem ironiskajiem akcentiem, un rezultātā *Nāves dejas* atskaņojums vienlīdz saistīja ar solopartijas izvērsumu un košo, aizrautīgo un daudzveidīgo orķestra sniegumu.

Ar Borodina Otrā simfoniju tik viegli vairs negāja, priekšnesumā uzskatāmi parādīt gan Artūra Gaiļa, gan Mūzikas akadēmijas orķestra radošo spēju un pieredzes robežas. Ne jau tikai tādēļ, ka otrās daļas skerco laikā diriģentam, orķestrim un pašai publikai tā arī nekļuva skaidrs, kāds īsti ir mūzikas metroritmiskais zīmējums, – orķestra spēlei šeit pietrūka izsmalcinātības un vijīguma, visus skaņdarba kontrastus paužot galvenokārt ar elementārām dinamikas maiņām, nevis rakstura pretstatījumiem. No otras puses – arī šādā versijā Borodina simfoniju noklausīties bija gana aizraujoši, un interpreti šeit nenoliedzami darījuši daudz, lai panāktu pietiekami izkoptu un stabili skanējumu visās orķestra grupās. Atliek vien piebilst, ka šis Borodina meistar-darbs nebūt nav vienīgā *Varenās kopas* autoru partitūra, kas Latvijā ir pavisam piemirsta. Un, ja Marija Koroļkova kādreiz izlems atskaņot Milija Balakireva fantāziju *Islamejs* vai Nikolaja Rimskakorsakova klavierkoncertu, to gaidīšu ar lielu nepacietību.

Pielikums

RADQŠĀ Kuldīga

Pielikumu veidoja Iveta Grīniņa, Inguna Spulieniece, Jolanta Hercenberga, Vija Zariņa, Aiga Blumberga, Juris Lipsnis, fotogrāfeja Aivars Vētrājs, maketēja Laila Liepiņa. Māksliniece – Inese Slūka. Redaktore – Daiga Bitīniece.

Tirāža – 4140.

Tālrunis atsauksmēm 63350567, e-pasts: redakcija@kurzemnieks.lv.

Izdots ar Kuldīgas novada pašvaldības atbalstu.

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma skolotājas Lāse Juska un Edīte Ģīme 2017. gadu nolēma sagaidīt Vācijā. Edīte stāsta par Freiburgā, latviešu centrā *Bērzaine* un apkārtnē piedzīvoto.

„KAMĒR BANKAS KONTS UN VESELĪBA ATĻAUJ”

Vogëzu kalnu ainava.

Šveices pulksteņi.

Varenais Freiburgas Doms.

VOGËZU KALNOS

Ceļš nesteidzīgi ritinās tālāk un augstāk Vogëzu kalnos, kas nav īpaši augsti, tomēr skaisti. Slēpošanas trases slēgtas, jo sniega tikpat kā nav. Kad pietājam aplūkot ainavu, saule silda kā aprīlī. Daudzi atstāj mašīnas lejā un ceļu pa kalna slīpo nogāzi turpina kājām. Soma uz muguras, uz somas bērnelis, rokās nūjas, un aiziet! Francūži ir kustīga tauta. Riteņbraucēju, nūjotāju un, protams, autobraucēju netrūkst.

Virgotnē pūš auksts vējš, bet skati to kompensē. *Hohneck, 1363 m* – rakstīts informācijas stendā. Nav nemaz tik augstu, tomēr ausīs spiediens kā lidmašīnā. Atpakaļceļā dodamies jau krēslā, kad daudzviet iedegas krāšņās spuldziņu virtenes.

Dace rīt brauks uz Šveici. Vai mēs piebiedrotos? Lieks jautājums. Kā var negribēt uz Šveici?!

ĢENĒTISKĀ VILKME

Latviešu centra *Bērzaine* saimniece Inese Avena sagaida ar vakariņām, kas gatavotas pēc Daces receptes: rīsi ar lēcām un saceptiem sīpoliem. Garšīgi! Inese stāsta par 31. decembra vakara plāniem, kuros katram savs darbiņš. Mums jāizrotā āra nojumīte un koplietojamās telpas, pārējie rosīsies pa virtuvi. Galdā cels sautētus kāpostus, kotletes, ceptu pīli, gulašu ar kastaņiem. Ēdamo kastaņu koks aug pie *Bērzaines* mājas stūra. Švakara tēju dzerot, mums pievienojies simpātisks pusmūža pāris Klaudija un Egons. Viņš ir Vācijā dzimis latvietis, viņa – vāciete. Abi uzzinājuši par *Bērzaini* un nolēmuši atbraukt. Redz, tāda ģenētiskā vilkme tomēr.

CEĻĀ UZ ŠVEICI UN LUCERNU

Mīglas dēļ miestīņu robežas nav nosakāmas, tāpat kā lauki neatšķiras no pilsētas. Mazas, krāsainas mājiņas raiķiem logu slēgtiem mijas ar iespaidīgiem savrupnamiem, kuriem blakus ganības, lopu bariņi, siena ruļļu krāvumi.

Mūsu mērķis ir Lucerna, gandrīz pats Šveices viducis. Franku kabatās nav, tāpēc plānā ir vien pastaiga. Pilsēta novietojusies pie ezera, kam pāri ved vairāki tūristu pārpilni tilti. Pa vienu tiltu laipojam tā, lai kādam netraucētu fotografēt. Pusmūža ķīnietis iemūžina palielo ģimeni, un abpus šim notikumam sastājas krietns pulks tūristu. Ķīnietis piespiež rokas pie sirds, paklanās: „Thank you!” Visi smaida. Nevilus prātā ienāk doma: „Kāda gan tagad izskatītos Rīga, ja nebūtu to 50 padomju gadu?”

Tomst vakars, pa ezeru kursē lampiņu virtenēm apkārti tūristu kuģīši, slidotavā skan mūzika, bet mums laiks uz mā-

jām. Atceļā traucamies cauri svētku gaismiņās mirdzošiem ciematiem, pat celtnis pie jaunbūves līdz augšai norotāts. Un astes zvaigzne galā. Tas ir šveiciešu iecienītākais Ziemassvētku greznojums.

31. DECEMBRIS FREIBURGĀ

Vecgada dienu veltām Freiburgai. Tramvaja ceturtajā pieturā izkāpjām omulīgai pastaigai pa vecpilsētu. Apkārt daudz tūristu, brīvdienu nesteidzība, veikali arī vēl atvērti. Mazliet pašopīngojam, jo apģērba cenas rādās visai pievilcīgas. Sapērkam arī dažas lietas rotāšanai. Apkalpošanas kultūra – pozitīvi satriecoša. Jābūt gatavam atbildēt uz smaidu, novēlējumiem, draudzīgiem jautājumiem, *danke, bitte, alles gutes...* Tas nav tikai biznesa, bet ieaudzinātās pieklājības dēļ.

Pēkšņi rāmo noskaņu satricina varena zvanu dimdoņa. Tur skan Freiburgas Doma zvans, bet pati celtnē – pilsētā visiešpaudīgākā. Laiks posties Silvestra (31. decembra) vakaram, atpakaļ uz *Bērzaini* kāpjām kalnā. Vēlāk Dace izstāsta, ka tramvaja pieturā atrodams *taksīša* telefona numurs. Par eiro no cilvēka uzvedis.

„IR CILVĒCISKI SILTI”

Bērzainē ķeramies pie uzticētajiem uzdevumiem, laužām eglu zarus, pušķojām. Te neiztikt bez saimnieka Āra Avena. Pamatīgs vīrs ar pamatīgu humoru. Viņš smejas, ka visiem darbiem esot viens risinājums – nedarīt, tad problēmas atkrīt. Bet pats viņš visu dienu rūpējies, lai āra kamīnā neizdzistu uguns.

Vakara sabiedrība ir raiba: latviska, vāciska, piedalās itāļu ģimenīte, puisis no Ēģiptes, kuram gribas redzēt eiropiešu Jauno gadu. Tikpat raiba arī vakara programma, te nu pacentusies Inese. Nekādas nīkšanas pie galda, jo jāvelk blūķis, jālej laimes. Bērni dzied un skaita dzejojīšus pie āra eglītes, dāvanā saņemot latviešu eiro monētas. Migla virs pilsētas traucē saskaftīt lielo ugunošanu, bet mums ir sava. Nakts turpinās ar latviski vāciskām dziesmām ģitāras pavadījumā. Spēlē Egons un Zane, kura jau vairākus gadus apmetusies Vācijā. Ir cilvēciski silti, un gads sācies lieliski!

LAI PNI SAGAIĀS

Gada pirmā un ceļojuma pēdējā diena. Migla beidzot atkāpusies, āru rotā brīnišķīga sarma, un Freiburga attaisno saulainākās Vācijas pilsētas statusu. Pastaigāsim pa *Bēr-*

Todtnau ūdenskritums – vairāk nekā 90 m augsts.

zaines apkārtni, bet Inese un Āris aicina izbraukumā uz Švarcvāldi. No funikuliera uz vienu pusi paveras kalni un ielejas, uz otru – melna, eglēm apaugusi nogāze. Tāpēc arī Švarcvāldē – melnais mežs. Tālumā vīd Alpu virsotnes. Āris aizvīzina arī uz Vācijas augstāko ūdenskritumu Todtnau.

Vakarā atvadāmies, jo celsimies agri. Inese bilst: viņas darbā vissliktākais ir šķiršanās no viesiem, ar kuriem tikko labi sadraudzējusies. Arī mums grūti aizbraukt no vietas, kurā tik labi esam iedzīvojušās. Varbūt jāatgriežas vasarā? Vislabāk uz *Bērzaini* braukt četru cilvēku kompānijā, Freiburgā iznomāt auto un doties, kur vien sirds kāro. *Bērzaine* ar laipnājiem saimniekiem jūs gaidīs. Ja, tur ieradusies, pamanīsiet nevietā ieaugušu nezāli, neviebieties par nesakoptību! Vienkārši izraujiet to! Un jūties kā mājās!

SARUNA AR JUBILĀRI

Vēl kaut kas jāpadara

6. februārī 80. dzimšanas diena bija Skrundas novadniecei SKAIDRĪTEI CIHOVSKAI, kura apsveikumus saņem joprojām, jo ir viena no mūsu keramikas zelta laikmeta māksliniecēm.

ĶĪPSALAS SPOŽUMS UN POSTS

„Kaut kas vēl jāpadara,” teic jubilāre. Par gadu skaitu nedomājot, S.Cihovska joprojām veido traukus pēc pašas iedvesmas un nelielus darbus pēc citu pasūtījuma, piemēram, arhaisko četrkāji ventastegu un citus suvenīrus Skrundas novadam.

Vairāk nekā 30 radošo darba gadu saistīti ar Mākslas fonda eksperimentālo darbnīcu Ķīpsalā, kur kādreiz darbojās lielākā daļa Latvijas izcilo keramiķu, īpaši 70. gados. Tas keramikā bija laiks, kas ekspertu skatījumā saistījās ar pārejas posmu – no amatniecības uz mākslu domāšanā un reālu darbu izpausmēs. Tilts, kas savienoja tradicionālo un profesionālo, no abiem paņemot labāko. Ķīpsalā strādājuši ap 40 mākslinieku, un arī skrundeniece lika skanēt latviešu keramikas vārdam gan pašu zemē, gan tālu aiz robežām Padomju Savienībā un Rietumos. Tāpēc pat nelielajā sarunā par dzīves gaitām jubilāre atkal un atkal pievēršas Ķīpsalas spožumam un arī postam. Laikiem mainoties, izcilais ceplis radošo darbību beidzis.

GANDARĪJUMS, KA ATCERAS

„No tiem laikiem esam palikušas vairs tikai sešas, kas kaut ko vēl dara,” stāsta jubilāre. „Ja kāds iekustina, uztaisām kopīgu izstādi. Pa vienam vairs nav iespējams. Pēdējie nozīmīgie pasākumi: izstāde Marka Rotko centrā Daugavpilī, tad starptautiskais mākslinieku plenērs un keramikas sadaļa izdevumā *Mūsu Ķīpsala*. Ir gandarījums, ka mūs vēl atceras. Iekārtojot izstādi, jaunāka gadagājuma darbinieki, kas pirmoreiz redzēja mūsu darbus, brīnījās: tāda liela māksla pie mums bijusi

24. februārī 16.00 Kuldīgas novada muzejā tiks atklāta viņas personālizstāde.

70. un 80. gados. Bet tas ir likumsakarīgi, jo nekas bez pamata nerodas. Jaunos tas interesē, viņi ceļ ārā vēsturi.”

VENTAS IELOKĀ BEZ TV

Gan strādājot, gan brīvos brīžos māksliniece visbiežāk klausās Latvijas Radio 1, jo tur ir gan informācija, gan mūzika. Televīziju tikpat kā neskatoties. „Man to bildi nevajag, to es pati varu uztaisīt,” viņa nosmej. „Dzīvās bildes – teātri un koncerti – gan patīk. Cenšos apmeklēt, cik var. Diemžēl biļetes ir dārgas, bet pensija maza. Savā ziņā tam ir pluss – jāizvēlas tas labākais.”

S.Cihovska dzimusi Skrundā četru bērnu ģimenē. Izaugusi *Ventaslīčos* gleznainā vietā pilsētas pierobežā upes ielokā. Tur pirtiņā joprojām ir vasaras mītne un neliels ceplis. Jau skolas gados, pateicoties skolotājiem, viņa iemīlējusi keramiku, lai gan tobrīd tāda darbošanās šķitusi necila māla mīcīšana. Taču jau pēc pamatskolas meitene no Kurzemes mazpilsētas zinājusi, kāds ceļš ejams. Viņa devās uz Rīgas lietīšķās mākslas vidusskolu, pēc tās – uz Latvijas Mākslas akadēmiju. Jau studiju laikā S.Cihovska kļuva par Jelgavas keramikas fabrikas galveno mākslinieci, līdz pasauca Ķīpsala.

TĒJKANNAS CEĻO PA PASAULI

Radošajā biogrāfijā galvenā vieta bijusi tējkannām. Viena no daudzajām personālizstā-

Keramiķe Skaidrīte Cihovska dzimusi pirms 80 gadiem Skrundā, izaugusi *Ventaslīčos* un vasarās tur joprojām darina savas unikālās tējkannas.

dēm saucās *100 tējkannas*. Itin neviena nav bijusi identiska citai, turklāt, osas un snīpjus ieskaitot, viss gatavots uz virpas. Daudz palīdzējis vīrs Ēriks, strādājuši pat 24 stundas diennaktī. Jautāta par tējkannu mūžu, māksliniece norāda, ka darbi bijuši arī lietojami, taču viņa nezina, kur tie atrodas un kādiem nolūkiem kalpo. No komercizstādēm vai citiem pasākumiem aizklīduši uz Ameriku, Dāniju, Ungāriju, Krieviju un citur.

ŠKIET, KA PATĪK

Keramiķa darbs nav viegls. Kā māksliniece saglabā možu garu un stipras

rokas? Nekādas receptes neesot, ko citiem dot. „Kad Pēteris Martinsons (keramikas vecmeistars – aut.) atgriezās no kārtējā ceļojuma un apskatīja, ko es tur Ķīpsalā daru, viņš noteica: „Tā turpini, strādā tik!” Tad nu es tā daru. Galvenais, ka man tas sagādā prieku. Lielos darbus vairs nevaru atļauties, arī kārtīga cepla nav ne Rīgā, ne Skrundas mājās. Viena no senajām kolēģēm Latvīte Medniece kādā intervijā atjautāja, kāpēc latviešiem keramika vairs nepatīkot. Es gan tā nedomāju. Man šķiet, ka patīk.”

**Daina Tāfelberga
Modra Rubeņa foto**

STĀRĶA VĒSTIS

No 8. līdz 15. februārim Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā pasaulē nākušas astoņas meitenītes un seši puikas. Piedzimušas dvīnītes Annika un Elisana. Pārējām meitenēm doti vārdi Patrīcija, Evija, Anna, Marta, Melānija un Jasmīna, bet puikas nosaukti šādi: Filips, Henrijs, Renārs, Alberts, Tomass un Mikus.

ASTROLOĢISKĀ PROGNOZE

Nozīmīgākie notikumi no 17. līdz 23. februārim

**Jolanta
Hercenberga,**
astroloģe

Viegli sadarboties

Komunikācijas planēta Merkurs parūpējies, lai cilvēkiem būtu optimisms, patiktu sadarboties, būtu viegli rast kopīgu valodu un iemantot jaunus paziņas. Atvērtība tiks vērtēta atzinīgi, palīdzība tiks sniegta. Tā kā šis ir laiks starp Saules un Mēness aptumsumu, tajā sastaptajiem cilvēkiem var būt liela nozīme.

Auni tiksies ar draugiem. Viņu kompānijā var satikt sev īpašu cilvēku. Ģimenē ienāks vairāk romantikas, bērnu radīšanai un audzināšanai gaisā virmo labvēlīgs enerģētiskais fons.

Vēršiem padosies sarunas ar tuvajiem cilvēkiem. Vār slēgt īres līgumu, pārcelties uz jaunu dzīvesvietu, pirt un pārdot īpašumu. Jāveido ģimenes pavards.

Dvīņiem labs laiks publicitātei, ideju un ideoloģijas popularizē-

šanai. Gan mājās, gan sabiedrībā jūsos ieklausīsies. Var ķerties klāt neērtiem jautājumiem un atliktām sarunām.

Vēžiem veiksmīgi naudas darījumi. Labas izredzes doties tālākā ceļā, piedzīvot ko nebijušu, vairot dzīvesprieku. Radīsies motivācija turpināt mācīties vai sākt ko jaunu.

Lauvām attiecībās var uzvirtot emocijas, kas mudina atteikties no ierastā, bet ne visai ērtā, lai dotos pretim nezināmajam. Šobrīd tas tikai prātā, bet tā jau ir puse no ceļa.

Jaunavas meklēs jaunu sadarbību un partnerus, mainīs maz efektīvas metodes. Kolēģi var būt pārsteigti par jūsu temperamentu. Jaunavu tuvumā stagnēt neizdosies nevienam.

Svariem būs daudz iemeslu priecāties par draugu veiksmi. Tiem, kuri atvaļinājumu pavadīs tālās zemēs, der sarunāt kompāniju un plānot ceļojumu.

Skorpioni, lai saskaņotu tuvinieku vajadzības ar saviem publikajiem pienākumiem, žonglēs pa dzīvi kā atlēti uz līdzsvara stieņa.

Dzīvesprieks ļaus to darīt ar smaidu.

Strēlnieki, bēgot no rutīnas, ieviesīs jaunus paradumus, apciemos radus un draugus, dosies nelielā atpūtas braucienā vai apmeklēs kultūras pasākumu. Tērīņos jāievēro mērenība, lai nenāktos aizņemties.

Mežāžiem iespēja nopelnīt vairāk radīs dinamiskas dienas, tādēļ īpaši jādomā, kā atbrīvoties no sapsprindzinājuma. Bet viss nav mērāms materiālajās vērtībās.

Ūdensvīriem stabilitāte un prognozējamība citkārt var šķist mazsvarīga, kas kavē baudīt dzīvi. Šobrīd, uzskatus pamainot, kādā jomā tomēr tiks ieviesta regularitāte, lai justos drošāk.

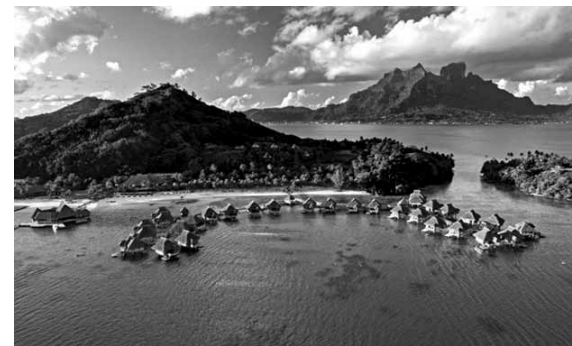
Zivīm, lai arī tās gribēs ieslēgt taupības režīmu, tērīņiem būs tendence pieaugt vēl pāris nedēļu. Veiksmīga sadarbība ar ārzemēs dzīvojošajiem.

Čika laiks:
17.II 21.38 – 18.II 20.52,
21.II 1.37 – 9.08,
23.II 5.24 – 19.17.

KONKURSS

Kas tā par vietu pasaulē?

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

19. kārtā

Šī pasaulslavenā, maz apdzīvotā sala nereti tiek saukta par romantiskas salu, pateicoties īpaši maģiskajai atmosfērai. Skatam paveras divu vulkānu virsotnes, bet zem kājām – baltas smiltis un zilais lagūnas ūdens. Sala slavena ar bungalo tipa viesnīcām. Tās var tikt sasniegtas vienīgi ar laivu.

Atbildes gaidām līdz 21. februāra 11.00; tās sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīga, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

18. kārtas atbilde: Mokona ūdenskritums Argentīnā.
Pareizi atbildējuši: Edīte Zalcmāne, Uldis Zariņš, Ingars Neimanis, Indra Ābelīte, Velta Višņevska, Vilnis Bēniņš.

PĀRDOD

Pārdod **PVC LOGUS**, plašs **DURVJU** piedāvājums, visu veidu žalūzijas, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Mucenieku ielā 25. Tālr. 28378818.

AUDI B4 AVANT, TA 28.02.2018., 1200 EUR. Tālr. 28743404.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

Nomaļu **MALKU**. Tālr. 29883311.

Skaldītu **MALKU**, nomaļus. Tālr. 26519182.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 29974786.

MALKU – skaldītu, klučos. Piegāde. Tālr. 26534625.

Skaldītu un 3 m **MALKU**. Tālr. 25120428.

CŪKGAĻU, 2,35 EUR/kg. Tālr. 25729801.

SKĀBSIENU, SIENU, AUZAS. Tālr. 26516144.

SKĀBSIENU rulonos. Tālr. 29212519.

SIENU. Tālr. 26630334.

IZĪRĒ

Divistabu **DZĪVOKLI** centrā ar ērtībām. Tālr. 27157175.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās:** (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Palīdzam noformēt dokumentus, veicam cirsmu iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

Par sporta pasākumiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

PĒRK

SIA **LĀSES AM** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** un **CŪKAS**. Dažādu veidu piemaksas, ātra un korekta samaksa. Braucam pa visu Latviju, transports bez maksas. Tālr. 29353243, 63374197, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA **Kurzemes Gaļsaimnieks – BULLUS, GOVIS, TELES**. Transports bez maksas. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

Zis SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Cēsu gaļas kombināts** par labām cenām iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS**. Samaksa pēc vienošanās. Tālr. 28770777, 26185703.

SIA **Valinda** pērk **MĀJLOPUS**. Tūlītēja samaksa. Svāri. Tālr. 29434034.

TELES. Tālr. 29932803.

SIVĒNMĀTES. Tālr. 29988560.

ZEMI apbūvei Kuldīgā. Tālr. 28321045.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

Latvijas uzņēmums pērk **MEŽU** un **ZEMES ĪPAŠUMUS**, arī ar aprūtinājumiem, Latvijā. Tālr. 29429555.

SIA **PRIEDES AG** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tālr. 26993794.

SIA **Lateira** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsmas visā Kurzemē. Labas cenas. Kārtojām dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

CRAFT WOOD pērk visu veidu **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

CIRSMAS: veic **MEŽIZSTRĀDI**, apaļkoku **IZVEŠANU** un **TRANSPORTĒŠANU**, www.proto.lv, kopš 2005. gada. Tālr. 26125312.

SIA **PRIEDES AG** pie ceļa pērk **ZĀĢBALĶUS, FINIERKLUČUS, TARU, PĀPĪRMALKU, MALKU**. Tālr. 26993794.

Iepērkam **MALKU** (3 m). Tālr. 26125312.

SIA **ML Dvīni** pērk **ŠKELDU** un **ZARUS**, nomaļus šķeldošanai. Tālr. 29576511.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28394754.

TRAKTORUS, AUTOMAŠĪNAS, piekabes, inventāru. Tālr. 26104984.

Vecos **MOTOCIKLUS**, motorollerus, mopēdus un to rezerves daļas, var būt sliktā kārtībā. Tālr. 26870548.

RAGUS. Tālr. 29395570.

DAŽĀDI

PĒTERA AUTOSKOLA rīko **95. KODA**, B, C, CE kursus. Tālr. 29210837.

AUTO SIGNALIZĀCIJU uzstādīšana. Tālr. 29242556, juraauto.lv.

JA JŪS IR NOMOCĪJUŠAS sāpes mugurā, krustos, locītavās, galvassāpes, reiboņi, roku tirpšana, hronisks nogurums un pat slikts miegs. Iespējams tas ir izjaukta līdzsvara rezultāts. Kā uzzināt patiesību un atgriezt dzīvesprieku? Pārbaudīts **Wellness** risinājums palīdz droši un uz visu mūžu atgriezt dabisko līdzsvaru! Lai gan tā nav ārstēšanas vai diagnostikas metode, pēdējo 20 gadu laikā visā pasaulē ir vairāk nekā 2 miljoni cilvēku, kuri personīgi pārliecinājušies, ka **Swiss Wellness** risinājums **TIEŠĀM STRĀDĀ**. Apmeklējiet **Wellness** speciālistu, kuram ir arī augstākā medicīniskā izglītība un 35 gadus ilga darba pieredze. Zvaniet pa tālr. 29747278, 29747225!

PĀRVADĀ mēbeles u.c. Tālr. 27101850.

KLAVIERU skaņošana. Tālr. 29688892.

Tīru **ŪDENS BOILERUS**. Santehnika, elektriķa pakalpojumi. Tālr. 26599081.

Ēku siltināšana ar **BERAMO VATI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 27829190.

Siltinām mājas ar **TERMOPUTĀM**, ekovati un granulām. Tālr. 26748235.

Siltinām mājas ar **EKO VATI** un aizpildām gaisa spraugas. Tālr. 27744919.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380.

Pārv. **GATERIS**. Tālr. 22186086.

FEBRUĀRA ERUDĪTS

Kartāgas republikas senators un karavadonis, kurš 2. – 1. gs. p.m.ē. devās karagājienā pret Romu.

Atbildes līdz **20. februāra 12.00** atsūtīt: *Februāra konkursinām, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: viens no pasaules ievērojamākajiem džeza mūziķiem ar iesauku **Hercogs** ir **Edvards Kenedijs Džūks Elingtons (duke – angliiski hercogs)**.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Daina Gerente, Indra Ābelīte, Mārcis Kalējs, Ingars Neimanis.

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Andai, Imantam un piederīgajiem, dēlu pāragri zaudējot.

Egļuģu ģimene un Austra

*Paņem līdzi saules glāstu,
Ko tev draugu rokas liek,
Lai tev, smilšu klēpī dusot,
Mazu brīdi siltāk tiek.*

/P.Priede./

Izsakām līdzjūtību Bušmaņu ģimenei, no EDIJA atvadoties.

Sandra, Ints, Valentīna

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*

/S.Kaldupe./

Skumjās esam kopā ar Andu un Imantu Bušmaņiem, dēlu pāragri zaudējot.

Rūpniecības tirgus kolēģi

*Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev saņu nepietrūkst;
Mīļas rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs.*

/A.Straube./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, EDIJU BUŠMANI mūžībā pavadot.

KMHZV bijušie klasesbiedri un skolotājas Inna un Ainiņa

*Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,
Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Imantam un Andai, dēlu pāragri zaudējot.

Olīta, Romas un Iluta

Skumju brīdī izsakām visdziļāko līdzjūtību Andai un Imantam Bušmaņiem, dēlu pāragri zaudējot.

Andra ar ģimeni

*Prāts negrib noticēt,
Sirds nesaprot,
Kam pēkšņi apdzisusi
Tava diena.*

/K.Apškrūma./

Skumju brīdī esam kopā ar vecākiem un tuviniekiem, EDIJAM BUŠMANIM pēdējos ardieva vārdus sakām.

Smirnovu ģimenes

*Jel neraudiet – mans sāpju ceļš ir galā,
Es upei melnajai nu pāri jau...
Es dusu klusā, aizmigušā salā,
Kur ciešanu un sāpju vairāk nav.*

/A.Skalbe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību EDIJA BUŠMAŅA ģimenei lielajās bēdās.

SIA **Kuldīgas komunālie pakalpojumi**

*Visskaistākā dzīve var pārtrūkt,
Negaidot nieta,
Neprasot sirdij,
Cik sāpju tā aizejot atstāj...*

/J.Jaunsudrabiņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Bušmaņu ģimenei, EDIJU zaudējot.

Lindu, Ansonu, Antipovu ģimenes

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Bušmaņu ģimenei, no EDIJA atvadoties.

SIA **Centrs** kolektīvs

*Pārtrūka stīga, aplusa dziesma,
Apdzisa zvaigznes, saira saņņi,
Viss tas notika pēkšņi un strauji,
Pielīja sāpju un asaru trauks.*

/Z.Purvs./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību skumju brīdī Andai, Imantam un Montai, dēlu un brāli pāragri zaudējot.

Sarmīte ar ģimeni

*... nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs
nebūs, jo, kas bija, ir pagājis.*

/Atklāsmes 21: 3/

Imantam un ģimenei, no dēla atvadoties.

Imanta klasesbiedri

Esam kopā ar jums, Imant un Anda, šajā skumjajā brīdī.

Daiga un Māris Freibergi

*To melno sāpi svešam neizstāstīt,
To bēdu nepacelt, kas sirdi spiež.*

/J.Plotnieks./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Bušmaņu ģimenei.

SIA **Aka Plus**

*Un pēkšņi iestājas klusums,
Un pēkšņi apstājas laiks.*

/E.Sudmale./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Andai un Imantam, dēlu EDIJU zemes klēpī guldot.

Skoriju ģimene

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dzīji, dzīji daudzām sirdis sāp.*

/O.Skuja./

Izsakām līdzjūtību Paulai Grundmanei.

10. grupa un audzinātāja

*Daudz darbiņi padarīti,
Daudz soliņi iztecēti;
Lai nu mīļi Zemes māte
Pārklāj savu seģenīti.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, AUSTRU GRĀVELI mūžībā pavadot.

SIA **Skrunda** kolektīvs

*Tajās lapās,
Ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs.*

/Z.Purvs./

Visdziļākā līdzjūtība Leldei Osei, māti kapu kalnā pavadot.

Vārmes pamatskola

Esam kopā ar tevi, Anniņ, no opīša atvadoties.

3.a klase un audzinātāja

*Cik nežēlīgs mirklis
Starp būt un nebūt,
Starp tuvumā palikt
un projām iet...*

/J.Brežģis./

Izsakām līdzjūtību Gintam, vectēvu zaudējot.

Rendas dejotāji

VAJADŽĪGI

SIA **Mars** (46103002907) – **GALDNIĒKS** darbam pie frēzmašīnām. Tālr. 29284817.

IK **Edgars Sliede** (41202021901) – **KOKGĀZĒJI** darbam Latvijas valsts mežos. Tālr. 28807257.

SIA **Laimdotas** (46101007670) pieņem darbā **ŠKIROTĀJU, MARKĒTĀJU** sauso dēļu ceihā. Tālr. 26210861.

INTERESANTI

Lidot dronā virs Dubajas

Komerčiālie droni tikko ieguvuši būtisku jauninājumu: pasažieru pārvadājamais, ļoti iespējams, šovasar pirmo reizi pacelsies virs Dubajas. Pilsētas jaunais transporta līdzeklis ir olveida kabīne vienam pasažierim. Ķīniešu izgudrotāis *Ehang 184* var pārvadāt līdz 100 kg smagu cilvēku, tajā ir vieta nelielam čemodānam. Plānoti regulāri braucieni jau jūlijā. Kad pasažieris iesēdies un izvēlēties mērķi, drons sāk lidot automātiski. No kontroles telpas tas tiks uzraudzīts attālināti, izmantojot 4G mobilo internetu. Akumulators spēj darboties pat 30 minūtes, nolidot var ap 50 km, sasniedzot 100 km/h. Plānots, ka līdz 2030. gadam ceturtdaļa Dubajas transportlīdzekļu būs šādi droni.

JOKI

Sarunājas divi draugi.
Viens:
– Kā tu domā, vai melnā strīpa manā dzīvē reiz beigsies?
Otrs:
– Protams, dzīve nav bezgalīga.

.....
Neciešu cilvēkus, kuru klātbūtnē nezinu, par ko ar viņiem sarunāties. Piemēram, profesors, kurš sēž man pretī eksāmenā un gaida atbildi.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 17. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 9 st. 42 min. ☉
Saule lec 7.47, riet 17.29.

Naktī +3°...+4°

☁
3-5 m/s

Dienā +1°...+4°

☁
3-5 m/s

RĪT, 18. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 9 st. 48 min. ☾
Saule lec 7.44, riet 17.32.

Naktī -2°...-1°

☾
2-3 m/s

Dienā 0°...+5°

☀
4-5 m/s

PARĪT, 19. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 9 st. 52 min. ☾
Saule lec 7.42, riet 17.34.

Naktī +6°...+8°

☁
2-3 m/s

Dienā +8°...+9°

☁
3-4 m/s

SKRUNDAS ZIEMAS SPĒLES

Savējiem nopietni konkurenti

Skrundas novada 5. atklātās ziemas sporta spēles nedēļas nogalē turpinājās ar diķa hokeju Nīkrāces pagasta Dzeldā un florbola sacensībām Skrundas vidusskolas zālē.

PIRMOREIZ UZ DIĶA

Sacīkstes hokejā pirmoreiz notika uz diķa, nevis speciāli uzlieta ledus. Piedalījās sešas komandas no Skrundas, Rudbārziem, Laidiem, Tīnūžiem un Nīkrāces. Pēc spraigām cīņām pirmās trīs vietas sadalīja novada un viesu komandas: *Bratani* no Laidiem (Jānis, Mārcis un Krišjānis Freimaņi, Artūrs Jānis Kristapurs), *Quatro* no Rudbārziem (Arnis Alferovs, Jānis Fjodorovs, Reinis Kalējs, Roberts Laugalis) un *Tīnūži* no Ikšķiles (Gints Graumanis, Juris Bugra, Andrejs Krupnovs).

Aizputes (Agnis Millers, Matīss Apinis, Kristaps Rozenbergs, Jorens Gričus, Kristaps Jankovskis, Helmutis Bergmans, Normunds Lankovskis, Jānis Lauks). 2. – florbola klubs *Saldus* (Artūrs un Kārlis Samsoni, Normunds Gerlovess, Ritvars Gludiņš, Daniels Lagzdīņš, Krišs Kopštāls, Santis Ucaikins, Matīss Grāvelsons, Vitauts Jankus). 3. – Saldus klubs *Novadnieki* (Toms Eņģelis, Viktors Leimanis, Viesturs Dubults, Raivis Polis, Dmitrijs Marčuks, Edgars Pukins, Edijs Mačukāns, Edmunds Tarvids).

GODALGAS AIZVED

Florbolā līdz vēlai pēcpusdienai par uzvaru cīnījās astoņas komandas no Kurmāles, Aizputes, Saldus, Novadniekiem, Liepājas, Nīkrāces un Skrundas. Vispirms divās apakšgrupās izspēlēts viens aplis. Pēc tam spēcīgākās komandas cīnījās par godalgām, un tās atkal ieguva viesi, pārspējot skrundeniekus. 1. vietā *Andris 6* no

APBALVOS MARTĀ

18. februārī 11.00 Rudbāržos būs novasa sacīkstes pāriem, 19. februārī 11.00 Skrundas kultūras namā – zolitē. Visās sacensību dienās katram tiek piedāvāta iespēja telpās vienu reizi izmēģināt roku darta. Apbalvošana visos sporta veidos – 24. martā 20.00 Skrundas kultūras namā, pēc tam balle.

Daina Tāfelberga

VOLEJBOLS

Ceļazīme uz finālu

Lāses kausa izcīņā volejbola skolēniem pirmajā jeb atlases posmā noskaidrots, ka 8. aprīlī uz finālu *Skonto* hallē Rīgā jauniešiem dosies Kuldīgas 2. vidusskola, jauniešiem – Kuldīgas Centra vidusskola, bet meitenēm un zēniem – Skrundas vidusskola.

Inta Jansone

SALDUS, MAZĀ IEĻA 1
Krūza
BŪVMATERĪĻU VEIKALI
PAR IZDEVĪGĀM CENĀM
OSB-3 LOKSNES
REĢĪPSIS
SILTUMIZOLĀCIJA
VEICAM PIEGĀDES KURZEMĒ
T.: 26008005, SALDUS1@KRUZA.LV

IESPĒJA

Izglītības izstāde Skola 2017

Plaša informācija par izglītību Latvijā un ārzemēs, mācībspēku un studentu konsultācijas, profesiju pielaikošana, karjeras konsultanti un citas iespējas sagaida jauniešus izstādē *Skola 2017* Ķīpsalā 24.–26. februārī.

Vairāk nekā 140 izstādes dalībnieku informēs par uzņemšanas noteikumiem, budžeta vietām, studiju apmaiņu un praksi, kā arī ārpusstudiju nodarbēm. Pirmoreiz pārstāvēta Austrālija. Plašā skaitā būs koledžas, tehnikumi un profesionālās vidusskolas, kā arī mācību centri, valodu kursi, tālmācība un e-studijas, tostarp arī Latvijā pirmā studiju programma, kas specializējas mobilo aplikāciju izveidē. Vairāk par piedāvājumu: www.bt1.lv/skola. Vienlaikus Ķīpsalā notiks Latvijas grāmatu izstāde.

Pilādztītis
CIENĪJAMIE KLIENTI!
Esam atkal atvērti ar jauniem piedāvājumiem ēdienkartē un speciālu DIENAS PIEDĀVĀJUMU.
Jūsu *Pilādztītis*

KUREKSS
PĒRK
cīrsmas
mežus īpašumā
skujkoku zāgbalkus
Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!
APMAKSA TŪLĪTĒJA!
BEZMAKSAS ZĀGBALKU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventspils, Kuldīgas un Dundagas novados
• Cīrsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
• zāgbalki: tālr. 29141474;
• transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033
www.kurekss.lv

LATVIJĀ IEMĪĻOTAIS ITĀLIS
ROBERTO MELONI
AR JAUNU **ITĀĻU HĪTU** KONCERTPROGRAMMU
Dolce Vita
Saldā dzīve
ITALIANO VERO CONFESSA
VOLARE ADRIANO CELENTANO
ITALIANO TOTO CUTUGNO AMORE NO
BESAME MUCHO QUESTA NOTTE
TIZIANO FERRO MATIA BAZAR
EROS RAMAZOTTI ZUCCHERO
RICCHI E POVERI
MAMBO ITALIANO LOVE IS A TANGO
AL BANO SUSANNA
BILETES VAR IEGĀDĀTIES KONCERTU NĒREĪSES VIETĀS UN WWW.BILESUPARADIZE.LV
8. martā 19.00 Kuldīgas kultūras centrā ar solo programmu **DOLCE VITA** (*Saldā dzīve*) uzstāsies Latvijā tik ļoti iemīļotais itāļu dziedātājs Roberto Meloni. Biļetes var iegādāties pasākumu norises vietās, kā arī <http://www.bilesuparadize.lv>.

Vai gribat saņemt **KURZEMNIEKU** savā e-pastā?
TAS IR VIENKĀRŠ!
Abonējiet to uz 30 dienām www.kurzemnieks.lv!

Kā to darīt?

- 1**
- 2**

Portāla labajā malā redzama drukātās avīzes e-versija. Skatiet tālāk!

Parādīsies iespēja vai nu nosūtīt izziņu un atbildes kodu saņemt izziņā, vai maksāt internetbankā un nopirkto kodu saņemt e-pastā.